

ପଦବୀଠୁ ବଡ଼

ମାନବିକତା

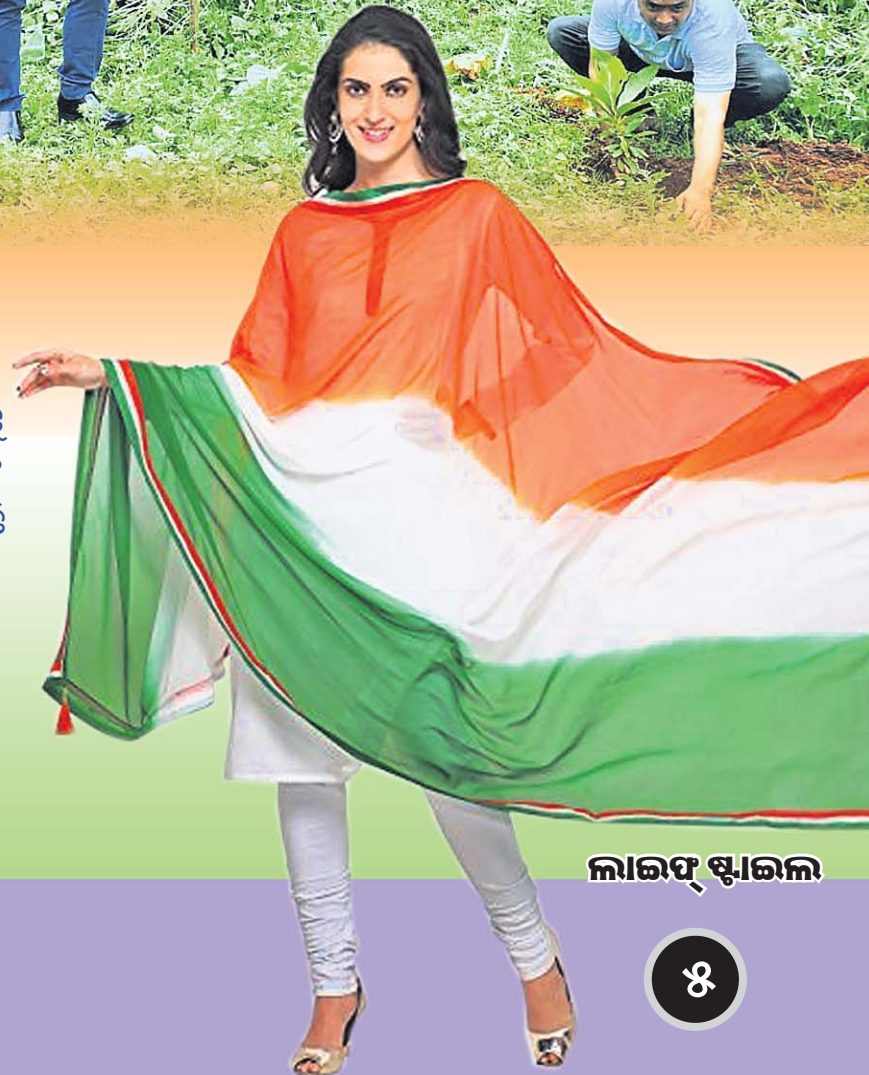

୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ସାଧାରଣରେ ଏକ ଧାରଣା ଥାଏ ଯେ,
ସରକାରୀ ବାବୁଆୟାମାନେ ଲୋକଙ୍କ
ଦୁଃଖସୁଖରେ ନଜର ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଏହାକୁ ଭୁଲ୍ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି କିଛି
ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ । ଦେଖାଇଦେଇଛନ୍ତି
ମାନବିକତା ସବୁଠୁ ଉପରେ..

ଲୀଭର୍ ୟାଇଲ

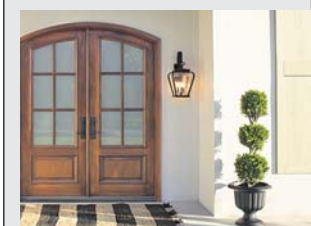
ଝି
ର
ଦ
ମ

ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାସ୍ତୁ

କେତେଥର ଏମିତି ହୋଇଥିବ, ଘରେ କୌଣସି ଜିନିଷର ଅଭାବ ନ ଥିବ, କିନ୍ତୁ କଳହ ସବୁବେଳେ ଲାଗି ରହୁଥିବ। ଏପରିକି ଘରର ଉନ୍ନତି ପଥରେ ବାରମ୍ବାର ବାଧା ଉପସ୍ଥିତ ହେବ ରୋଜଗାର ତୁଳନାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବଢ଼ିଯାଉଥିବ, ରୋଗବ୍ୟାଧି ଲାଗି ରହୁଥିବ ଇତ୍ୟାଦି। କୁହାଯାଏ, ଏସବୁ କୁଆଡ଼େ ବାସ୍ତୁଦୋଷ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ। ତେଣୁ କ'ଣ କଲେ ଏସବୁରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇହେବ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

*ଘରର ପୁଖ୍ୟ ଦ୍ଵାରକୁ ସର୍ବଦା ସଫାପୁରୁରା ରଖିବା ସହ ଏଠାରେ କେମିତି ଭଲ ଆଲୋକ ପଡ଼ିପାରିବ ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦରକାର।

*ରୋଷେଇ ଘରକୁ ସଫା ରଖିବା ସହ ତିଆରି କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ରୁଟିକୁ ଗୋମାତାଙ୍କୁ ଦେବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ।

*ସପ୍ତାହକୁ ଥରେ ହେଉନା କାହିଁକି ଘରେ ଗୁଗୁଳ ଧୂଆଁ ଦେବା ଦ୍ଵାରା ଘରୁ ନକାରାତ୍ମକ ଊର୍ଜା ଦୂର ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ।

*ଗୃହରେ କେବେବି ଗୋଟିଏ ରେଖାରେ ତିନୋଟି କବାଟ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ।

*ଘରେ କେବେ ବି କୌଣସି ଭଙ୍ଗାଠୁଙ୍ଗା ଜିନିଷ କିମ୍ବା ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାକୁ ଗଦେଇକରି ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଏହାର କୁଫଳାତ୍ମକ ମଧ୍ୟ ଘରର ସୁଖଶାନ୍ତି ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ।

*ଯେଉଁ ଆସବାବପତ୍ରର କୋଣଗୁଡ଼ିକ ଗୋଲାକାର ଆକୃତିର ହୋଇଥିବ ସେହି ଆସବାବପତ୍ରକୁ ଘରେ ପକାଇବା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ।

* ସେହିପରି ଧାନଦେବେ ଘରେ ଲାଗିଥିବା କୌଣସି ଚ୍ୟାପରୁ ଯେମିତି ପାଣି ଲିକ୍ କରୁନଥିବ ଏବଂ ଜଳ ନିଷ୍କାସନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଘରର ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ହୋଇଥିବ।

*ଗାଧୁଆଘରକୁ ସର୍ବଦା ସଫା ରଖିବା ସହ ଧାନଦେବେ ଏଠାକୁ ଯେମିତି ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରୁ ନଥିବ।

*ଘରର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିମ୍ବା ପୂଜା ସ୍ଥାନରେ ତୁଳସୀ ଗଛ ରହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଭ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ କ୍ୟୋଟିବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଜାନୁଆରୀ ୨୩-୨୯

<p>ମେଷ</p> <p>କର୍ମଜଞ୍ଜାଳ ବୁଦ୍ଧି, ସ୍ଥଗିତ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ପାରିବାରିକ ଶାନ୍ତି, ସ୍ଥର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେବେ। ନୂତନ ମିତ୍ରତା, ପ୍ରଶାସନିକ ତପ୍ତରତା, ଯାନବାହନ ମରାମତି, ନିର୍ମାଣରେ ସମସ୍ୟା, ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ, ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିବେ।</p>	<p>ବୃଷ</p> <p>ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା, ଅପ୍ରିୟ ଭାଷଣରୁ ଅଶାନ୍ତି, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ, ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ହେବେ, ତରବରିଆ ପଦକ୍ଷେପ, ମାଙ୍ଗଳିକ ଉତ୍ସବର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ଆଶା କଅଁଳ ଉଠିବ। ବନ୍ଧୁକୁ ଆପଣେଇବେ, ଶୁଭଖବର ପାଇବେ।</p>	<p>ମିଥୁନ</p> <p>ବନ୍ଧୁମିଳନ, କଳାପ୍ରିୟ ହେବେ, ଅଶୈତ ଖବରପ୍ରାପ୍ତି, ଅସାଧ୍ୟାନ୍ତରାତୁ ଧନହାନି, ଅନୁତପ୍ତ ହେବେ, ବିଳମ୍ବ କୈଫିୟତ। କଫଜନିତ ପାଠା, ଭୁଲ କୁଖାମଣା, ବିଶୁଦ୍ଧିକାର୍ଯ୍ୟ, ସହଯୋଗ ମିଳିବ।</p>	<p>ଜକଟ</p> <p>ଦୈହିକ ଦୁର୍ବଳତା, ଅର୍ଥସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତି, ଆତ୍ମୀୟକ ଅପପ୍ରଚାର, ଅସାଧ୍ୟାନ୍ତରାତୁ ଦ୍ରବ୍ୟନଷ୍ଟ, ଭାବପ୍ରବଣ ହେବେ। ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଅଭିଯୋଗ ଆସିପାରେ, ବନ୍ଧୁ ଭୁଲ୍ ବୁଝିବେ, ନିଜ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା।</p>	<p>ସିଂହ</p> <p>ନୂତନ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି, ଧନସମ୍ପଦ ହାନି, ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସହୃଦୟତା, ସମସ୍ୟା ଆସିପାରେ, ବାଣିଜ୍ୟ ମାନ୍ଦା ହେବ, ସ୍ଥିରତା ଅବ୍ୟାହତ ରହିବ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସହାୟତା, ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ରାବିତ, ଭୋଗବିଳାସର ପ୍ରାରମ୍ଭ, ଗାଢ଼ି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦିଗ୍ରା।</p>	<p>ଜନ୍ମା</p> <p>ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ବିବାହରେ ବିଳୟ, ଅଶାନ୍ତି ଲାଗି ରହିବ। ଭ୍ରାତୃସମ୍ପର୍କ ବୁଦ୍ଧି, ଏଜେନ୍ଡ଼ିପତ୍ତୁ ଖୁସି ରହିବେ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀରୁ ରୋଜଗାର, ବକେୟା ଅର୍ଥ ଆଦାୟ, ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା।</p>
<p>ତୁଳା</p> <p>ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ବୁଦ୍ଧି, ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ ଲାଭ, କାମ ଶେଷ କରିପାରିବେନି, ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଦେଖାଦେବ, ବ୍ୟବସାୟରେ ପ୍ରତିବୁଦ୍ଧିତା, ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ନେବେ, ଅବହେଳାରୁ କାର୍ଯ୍ୟହାନି, ବିବାହରେ ନୀରବତା।</p>	<p>ବିଛା</p> <p>ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା, ସରକାରୀ ସହାୟତା, ସ୍ଵଜନ ଶତ୍ରୁତା, ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସଜାଡ଼ିବେ, ସମସ୍ୟାର ମୁକାବିଲା, ଶିକ୍ଷାରେ ସଫଳତା। ଭ୍ରମଣ ସୁଯୋଗ କୁଟିବ, ସମାଲୋଚିତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ପ୍ରାଧ୍ୟାୟନରେ ବାଧା।</p>	<p>ଧନୁ</p> <p>ପଦସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ, ନୂତନ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ସୃଷ୍ଟି, ଯାନବାହନ ଲାଭ, ବନ୍ଧୁମିଳନ, ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ, କନ୍ୟାହେତୁକ ସମସ୍ୟା, ପରାଶ୍ରୟତାର ଦୁଃଖ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ସହାନୁଭୂତି, ପାରିବାରିକ ସଭାବ।</p>	<p>ମକର</p> <p>ଶୁଭଖବର ପାଇବେ, ବନ୍ଧୁମିଳନ ଘଟିବ, ରଣଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରନ୍ତି, ପ୍ରତୀକ୍ଷାର ଅନ୍ତ ଘଟିବ, ହାତ ଖାଲି ରହିବ, ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ। ବିରୋଧୀ ସକ୍ରିୟ ହେବେ, ବ୍ରହ୍ମର ଅବସାନ ଘଟିବ, ମିତ୍ରତା ବଢ଼ିବ।</p>	<p>କୁମ୍ଭ</p> <p>ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ, ବିଦେଶ ଯାତ୍ରାର ସୁଯୋଗ, ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା, ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଭ୍ରାତୃ ସମ୍ପର୍କରେ ଉନ୍ନତି, କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ମାଙ୍ଗଳିକ କାମର ପ୍ରସ୍ତୁତି, ବନ୍ଧୁମିଳନରୁ ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରଭୁଷଣ ଯାତ୍ରାରେ ସଫଳତା।</p>	<p>ମୀନ</p> <p>ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାନ୍ଧ୍ୟ, ଦୂରଯାତ୍ରାର ମସୂଧା, ନିଷ୍ଠୁର ପରିବର୍ତ୍ତନ, ଲେଖାପଢ଼ାକୁ ଶୁଭଫଳ, ସୁସ୍ଥତା ଫେରି ପାଇବେ। କ୍ଷତିରେ ପଡ଼ିବେ, ସ୍ଵାଭାବିକ ଦୁର୍ବଳତା, ସ୍ଥଗିତ କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ, ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି, ଗପ ବଢ଼ିବ, ଶାରୀରିକ ଅସୁସ୍ଥତା।</p>

କନ୍ଦମୂଳର ଉପକାରିତା

ଆମ ଭିତରୁ ଅନେକେ କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଇଥାନ୍ତି। ଏହା ଖାଇବାକୁ ଯେମିତି ସୁସ୍ଵାଦୁ ସେମିତି ଶରୀର ପାଇଁ ବେଶ୍ ଉପକାରୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ। କାରଣ ଏଥିରେ ଭରିରହିଥାଏ ଭିଟାମିନ୍ ଏ, ଭିଟାମିନ୍ ସି, ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ, ବିଟା କ୍ୟାରେଟିନ୍, ମିନେରାଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି। କୁହାଯାଏ, କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ଆଖି ଭଲ ରହିଥାଏ। ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ଫାଇବର୍ ରହୁଥିବାରୁ କୋଲେଷ୍ଟେଲକୁ କମ୍ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ। କୁଡ଼ି ପ୍ରେସରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାରେ ବି ଏହା ବେଶ୍ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ଶରୀରରେ ଆଇରନ୍ର ମାତ୍ରା କମ୍ ରହୁଥିଲେ କନ୍ଦମୂଳର ସେବନ ଲାଭଦାୟକ ହୋଇଥାଏ। କୁହାଯାଏ, କନ୍ଦମୂଳ ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ଶରୀରକୁ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ। ସେହିପରି ପାଚନ

କ୍ରିୟାକୁ ସକ୍ରିୟ କରିବାରେ ବି କନ୍ଦମୂଳର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଥାଏ। ଏହାର ସେବନ କୋଷ୍ଠକାଠିନ୍ୟ ସମସ୍ୟାରୁ ବି ଅନେକାଂଶରେ ମୁକ୍ତି ଦେଇଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ।

ପାଠକୀୟ

▶କୌଳିକ ବୃତ୍ତିର ଦାୟରେ ମାଟିହାଣ୍ଡିର ମୋହରେ ପଡ଼ିଥିବା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କ ଆର୍ଥିକସ୍ଥିତି ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇପଡ଼ିଥିବାବେଳେ ଏବେ ସ୍ଥିତି ସୁଧାରିବାର ବାଟ ଦେଖାଇଛି ଚେରାକୋଟା। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବ ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଚେରାକୋଟା' ତ ମୋ ମନକୁ ବେଶ୍ ଛୁଇଁଗଲା। 'ଦିଗ ଅନୁଯାୟୀ ଫଳ' ଓ 'ଖାଦ୍ୟରୁ ମିଳିବ ଉଷ୍ଣତା' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକକୁ ଅନେକ ନୂଆ କଥା ଜାଣିହେଲା।

▶କନ୍ଧରୁ ମୃତ୍ୟୁ ଯାଏ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାମରେ ଖୋଜାପଡ଼ିଥିବା ସେମାନେ। ଦିନେ ସେମାନଙ୍କ ବିନା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ୁଥିଲା କାମ କାର୍ଯ୍ୟ। ହେଲେ ଏବେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ଵ ନାହିଁ ଆଗଭଳି। ଏମାନେ ହେଲେ କୁମ୍ଭକାର ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, ଯାହାଙ୍କ କୌଳିକ ବୃତ୍ତି ମାଟିପାତ୍ର ଗଢ଼ିବା। କିନ୍ତୁ ମାଟିପାତ୍ରର ଚାହିଦା କମିବାକୁ ଏବେ କେମିତି ଏହି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କିଛି ଯୁବପିଢ଼ି ଚେରାକୋଟାକୁ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନର ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ବାଛି ନେଇଛନ୍ତି, ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ଛୁଟିଦିନର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଚେରାକୋଟା'ରୁ ଜାଣିହେଲା। 'ପ୍ରେକ୍ଷିତ୍ଵ ଫ୍ୟାଶନ' ସମ୍ପର୍କରେ ବି ଅନେକ ଅଜଣା କଥା ଜାଣି ଖୁସି ଲାଗିଲା।

—ଆତ୍ମସ୍ଵ ପଟ୍ଟନାୟକ, ଜଙ୍କିଆ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

▶ଏଥରର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ପୃଷ୍ଠାରୁ ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ବୃକ୍ଷପ୍ରେମୀ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ସାହୁଙ୍କ ସଂଘର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣି ଆଗକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଲା। ସେହିପରି ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଦେବୀ' ନାମକ ଗପଟି ବି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ହୋଇଥିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ ଅଦିତି ରାଓ ହାଇଦରାବାଦୀ ଫଟୋଟି ବି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଥିଲା। ନାଟ୍ୟକାର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରଙ୍କ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କିତ ଲେଖାଟି ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ଥିଲା।

—ସ୍ଵୟମ୍ପ୍ରଭା ସାହୁ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

▶ଅଜବ ଅଜବ ଡିଜାଇନ୍ର ଜୋତାକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଆଲୋଖ୍ୟ 'ପିନ୍ଧିବେ ନା ସଜାଇ ରଖିବେ' ନାମକ ପାଠଟି ଖୁବ୍ ମଜାଦାର୍ ଥିଲା। ମତେଲ୍ ମିରର୍ରେ ବିଜୟିନୀ ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ। ସେହିପରି ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ଆୟର ସହର ସେଲମ୍' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଲା। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରୁ କଳା ଘରର ଫଟୋଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ଖୁବ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା।

—ଲିପୁନ୍, ଲୋକନ, ସିପୁନ୍, ଚକ୍ରତୀର୍ଥ ରୋଡ଼, ପୁରୀ

▶ଏଥରର ବ୍ୟକ୍ତି 'ମତ୍ତବ ମରଣ' ଏକ ନିଆରା ଆଲୋଖ୍ୟ ଥିଲା। ସେହିପରି ବ୍ୟାକ୍ସପେକ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ବାଥଚର୍ଚ୍ଚ ନା କାର୍' ଏବଂ 'କୁନି କୁନି ପ୍ରାଣୀ', 'କପକେକ୍ ଚାଘାର' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ଯେତିକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଥିଲା ସେତିକି ଅଜବ ବି ଲାଗୁଥିଲା।

—ରାଜଶ୍ରୀ ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବଲପୁର

ବିଶେଷ ଚିଠି

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ମାଟିହାଣ୍ଡିରୁ ଚେରାକୋଟା' ଉପଯୋଗୀ ଖାଦ୍ୟରୁ ମିଳିବ ଉଷ୍ଣତା। ସୁନ୍ଦର ଲାଗୁଛି ସୁଜନ ପୃଷ୍ଠା ଯେମିତି ଫଗୁଣର ରଙ୍ଗଛଟା। ପୃଷ୍ଠା ବିବିଧାର କଳାଘର ମଜାଲାଗେ କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ମର। ସ୍ମୃତି ଓ ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ବିଜୟିନୀଙ୍କ ହସ ମତେଲ୍ ମିରର୍। ଛୁଟିଦିନର ବ୍ୟାକ୍ସପେକ୍ ଭଲ ଲାଗିଲା ସବୁ ଇମେଜ୍। ଉପସ୍ଥାପନା ପୁସ୍ତକ ସମାକ୍ଷା ଛୁଟିଦିନ, ଆସିବ ତମକୁ ମୋର ଅପେକ୍ଷା।

—ସୁନୀଲ୍ କୁମାର ବେହେରା, ମୟାପା, ବାସୁଦେବପୁର, ଭଦ୍ରକ

ପଦବୀଠୁ ବଡ଼ ମାନବିକତା

କୁହାଯାଏ ବିପଦରବନ୍ଧୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତବନ୍ଧୁ । ସେ ବନ୍ଧୁ କିଏ ବି ହେଇପାରନ୍ତି । ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏମିତି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି; ଯେଉଁମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପଦପଦବୀରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଜ କାମ ବ୍ୟତିରକ୍ତେ ସେବାକୁ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ମନେକରି ବନ୍ଧୁତାର ପରିଚୟ ଦେବାସହ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କାନ୍ଧକୁ କାନ୍ଧମିଳାଇ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଓ ସରକାରୀପ୍ରଚାର ବିଭିନ୍ନ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ...

ମୃତଦେହ ସଂଚାରକଲେ ଏସ.ପି. ଏବଂ ଜିଲାପାଳ: ସେଦିନ ଥିଲା ଚା ୮-୧-୨୦୨୨ରିଖ । ସମ୍ବଲପୁର ଏସ.ପି. ବାବୁଲା ଗଙ୍ଗାଧର ଏବଂ ଜିଲାପାଳ ଦିବ୍ୟଜ୍ୟୋତି ପରିଡ଼ା ସମ୍ବଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ମିଶ୍ରି ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ସଂଚାର କରାଇଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଡିଏମ୍ ଉମାକାନ୍ତ ରାଜ, ସମ୍ବଲ ଅନୁଷ୍ଠାନର କାଳିଦାସ ପଣ୍ଡା, ରାମଦାସ ପଣ୍ଡା, ସୁବ୍ରତ ପଣ୍ଡା, ପଞ୍ଚାନନ ତ୍ରିପାଠୀ, ପ୍ରଫେସର ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ପତି, ଡ. ସତ୍ୟେଶ କୁମାର ଦାସ, ଅଶୋକ ଜଳାନ ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ସେହିପରି ଗୋବିନ୍ଦ ପ୍ରସାଦ ଅଗ୍ରୱାଲ, ସୁଧୀର ପୂଜାରୀଙ୍କ ଭଳି ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ଜିଲାପାଳ କୁହନ୍ତି, 'ଏହା ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ । ଗୋଟିଏ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଦାହ କରାଯାଉଛି । ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଜିଲା ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ସମସ୍ତ ସହଯୋଗ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଏହା ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଭଲବାଉଁ ।' ସେହିପରି ଏସ୍ପି ଗଙ୍ଗାଧର କୁହନ୍ତି, 'ଏଭଳି ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମେ ସବୁବେଳେ ସହଯୋଗ କରିବୁ । ଚାଉନଥାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାଳିପଡ଼ା ନିକଟସ୍ଥ ଏକ ବ୍ରିକ ତଳେ ଜଣେ ଅଜଣା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ ଦେହ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ଚାଉନଥାନା ପୋଲିସ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ସେଦିନ ୭୨ଘଣ୍ଟା ପୂରିବା ପରେ ମୃତଦେହ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରି ସଂଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ସୁବ୍ରତ ପଣ୍ଡା କୁହନ୍ତି, '୨୦୦୯ମସିହାଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ସାମାଜିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଆସୁଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ

ସାଧାରଣରେ ଏକ ଧାରଣା ଥାଏ ଯେ, ସରକାରୀ ବାବୁଭାୟାମାନେ ଲୋକଙ୍କ ଦୁଃଖସୁଖରେ ନଜର ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଭୁଲ୍ ପ୍ରମାଣିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି କିଛି ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ କର୍ମଚାରୀ । ଦେଖାଇଦେଇଛନ୍ତି ମାନବିକତା ସବୁଠୁ ଉପରେ..

୧୦ବର୍ଷ ପୂରିଯାଇଛି । ନିୟମିତ ଭାବେ ପ୍ରଶାସନ ଓ ପୋଲିସ ସହଯୋଗରେ ମୃତଦେହ ସଂଚାର କରାଯାଉଛି । ସେବେଠାରୁ ଏହିପରି ସେବାରେ ପ୍ରାୟ ୫ଶହ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ସଂଚାର ହେଲାଣି । ଏହା ସହ କୋଭିଡ୍ ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ବନ୍ଧନ, ରକ୍ତଦାନ ଶିବିର, ଶୀତବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ, ରାତ୍ରୀ ସଫେଇ ଓ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ ହୋଇଥାଉ ।'
ଉପଜିଲାପାଳ ଦାହକଲେ ମୃତଦେହ: ୨୦୨୧ମସିହା । କରୋନା ସଂକ୍ରମଣର ଭୟରେ ଲୋକେ ଭୟଭୀତ ରହିଥାନ୍ତି । ଉଞ୍ଜନଗର ଲକ୍ଷେଇସାହିର ଜଣେବୃଦ୍ଧଙ୍କ କରୋନାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସଂସ୍କାରରେ ଉପଜିଲାପାଳ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ଉପଜିଲାପାଳଙ୍କ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଚୁଇଟ କରି ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଘଟଣାଟି ଥିଲା ଏମିତି- ସେଦିନ ଥିଲା ୧୧।୫।୨୦୨୧ମସିହା । ମଙ୍ଗଳବାର ରାତିସମୟ । ଉଞ୍ଜନଗର ତିସିଏର୍ସିରେ ଲକ୍ଷେଇସାହିର କାଳିଚରଣ ସାହୁ ନାମକ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଚିକିତ୍ସାଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏସମ୍ପର୍କରେ ମୃତକଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ପରିବାର ଲୋକେ କରୋନା ଭୟରେ କେହି ମୃତଦେହ ନେଇ ନ ଥିଲେ । ଏହା ଜାଣିବାପରେ ନିଜେ

ଉପଜିଲାପାଳ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ସେତେବେଳର ଉପଖଣ୍ଡ ସୂଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାରୀ ଫକୀର ମୋହନ ମାଝି, ବରିଷ୍ଠ ରାଜସ୍ୱ ସହାୟକ ବିଶ୍ୱଜିତ ସେଠୀ, ଫକୀର ମୋହନ ସ୍ୱାଇଁ, କନିଷ୍ଠ ରାଜସ୍ୱ ସହାୟକ ବଳରାମ ଗାନ୍ଧି, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସେଠୀ, ମେଡିକାଲ ପରିଚାଳକ ବିଚିତ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ପ୍ରମୁଖ ପିପିଇ କର୍ମିଷ୍ଠି ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ନେଇ ବେଲେଶ୍ୱର ଶୁଶାନଘାଟରେ ସଂଚାର କରିଥିଲେ ।
ଏସଡିପିଓ, ସାମ୍ବାଦିକ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର୍ମୀ ଓ ସାମାଜିକକର୍ମୀ କଲେ ମୃତଦେହ ସଂଚାର: ୨୦୨୧ ମସିହା, ମେ ୧୧ତାରିଖ ରାତି ସମୟ । ଚାରିଆଡ଼େ କୋଭିଡ୍ ଭୟ । ଖୋର୍ଦ୍ଧାଜିଲା ବାଲୁଗାଁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ଘଟିଥିଲା ଏକ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଘଟଣା । ଜଣେ ଯୁବକଙ୍କ ମୃତଦେହ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ମା' ବାହୁନିବାହୁନି କାନ୍ଦୁଥିବା ବେଳେ ପୁଅ ଶବର ଅନ୍ତିମ ସଂଚାର ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲେ । ତେବେ କେହି ସମ୍ପର୍କୀୟ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମବାସୀ ପାଖକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ । ଯୁବକଙ୍କ ମୃତଦେହ ବହୁ ସମୟ ଧରି ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା । ଶେଷରେ ବାଲୁଗାଁ ଏସଡିପିଓ, ସାମାଜିକ କର୍ମୀ, ଡାକ୍ତରଖାନାର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଓ ଗଣନାଧ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ସେଠାରୁ ମୃତ ଯୁବକଙ୍କ ଶବକୁ ନେଇ ସଂଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଘଟଣାଟି ଥିଲା ଏମିତି - ଚିଲିକା ବୁକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆକ୍ସିଲା ଗ୍ରାମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାରିକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଧନି ଏବଂ ପୁଅ ଦିବାକର ବରଡ଼ି ଗ୍ରାମରେ ରୁହନ୍ତି । ଦିବାକର କୁକୁଡ଼ା ଫାର୍ମରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ପରିବାର ଚଳାଇଥାଏ । ଦଶଦିନ ଧରି ଦିବାକର କ୍ଷରରେ ପଡ଼ିତ ଯୋଗୁଁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା' ଦିବାକରଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ବାଲୁଗାଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଆଣିଥିଲେ । ମାତ୍ର ଚିକିତ୍ସାଧାନ ଅବସ୍ଥାରେ ଦିବାକରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଡାକ୍ତର ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ଦିବାକରଙ୍କ କରୋନା ରିପୋର୍ଟ ଆସି ନ ଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ କେହି ଭୟରେ ଆସୁ ନ ଥିଲେ । ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତିରେ ତାଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ସଂସ୍କାର କରିବା ନିମନ୍ତେ

ବିଦ୍ୟୁତ୍‌କୋଟି ପରିଡ଼ା

ରାଜେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ବାବୁଲା ଗଜାଧର

ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବାରିକ

ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମୁଖାରୀ

ଶିକ୍ଷା ମହାପାତ୍ର

ପିଣ୍ଟୁ ବେହେରା

ଜୀନା ପଣ୍ଡା

ଗ୍ରାମବାସୀ ବାରଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର କୁହନ୍ତି, 'ରାତି ପ୍ରାୟ ୯ଟା ହେବ, ମୋ ପାଖକୁ ଏଇ ଖବର ଆସିଥିଲା । ଜଣେ ଖବରଦାତାଭାବେ ସାମାଜିକ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧକୁ ବୁଝି ଖବର ସଂଗ୍ରହ ସହ ସେବାରେ ଆଗଭର ହୋଇଥିଲି । ପରେ ପୋଲିସ ପ୍ରଶାସନ ବି ପହଞ୍ଚିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୩ଘଣ୍ଟା ବିଚାର ବିମର୍ଷ ଓ ମୃତକଙ୍କ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବଙ୍କୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ପରେ ବି କେହି ଆସି ନ ଥିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ରାତି ୧୨ଟା ହେଲାଣି । ପ୍ରାୟ ୭ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ମୃତଦେହଟି ସେମିତି ପଡ଼ିରହିଥିଲା । ବେଳକୁ ବେଳ ବୁଝା ମା'ଙ୍କର ପରିସ୍ଥିତି ଦେଖି ଏସଡିପିଓ ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବାରିକ, ଜିଲା ପ୍ରଶାସନକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଚିଲିକା ନାଭାଲ ଛକସ୍ଥିତ ଆଖୁ ପୋଖରୀ ଶ୍ମଶାନରେ ଯୁବକଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ସଂସ୍କାର ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ବାଲୁଗାଁ ଏସଡିପିଓ ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବାରିକ, ସାମାଜିକକର୍ମୀ ଜୀନା ପଣ୍ଡା ଓ ତାଲୁକାସ୍ତରୀୟ ଜଣେ ଅପ୍ପାୟା କର୍ମଚାରୀ ପିଣ୍ଟୁ ଓ ପୁଁ କାନ୍ଧବେଳ ଯୁବକଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ସକାର ପାଇଁ ଆଣିଥିଲେ । ପୂର୍ବରୁ ଚିଲିକା ତହସିଲଦାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛିନ୍ନାକୃତ ହୋଇଥିବା ଆଖୁପୋଖରୀ ଶ୍ମଶାନଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମର ରୀତିନୀତିରେ ମୃତଦେହକୁ ଦାହ କରାଯାଇଥିଲା ।'

ସେବାକରି ଖୁସୀ ହୁଏ: ଏକ ସଡ଼କ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲାର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ତାର ଥିଲେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ । ବାପାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପରିବାର ଚଳିବାରେ ଘୋର ଅସୁବିଧା ଦେଖାଦେଲା । ଏମିତି ଖବରକୁ ସମାଜସେବା ସୁଶାନ୍ତ ସାହୁଙ୍କ ଠାରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଜଣେ ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ । ସେ ହେଲେ ଇତିଶ୍ରୀ ସିଂ ରାଠୋର । ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେ ସହାୟତାର ହାତ ବଢ଼ାଇଥିଲେ । ଆଉ ସେହି ଅନ୍ଧପୁଅକୁ ନିଜର ପୋଷ୍ୟସନ୍ତାନଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତାଙ୍କ ପାଠପଢ଼ାରେ ସମସ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ଅଧ୍ୟାପକ ଜଣକ ଏବେ ଜର୍ନାଲିଜମରେ ମାଷ୍ଟରଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିସାରିଲେଣି । ଇତିଶ୍ରୀ ସିଂ ରାଠୋର କୁହନ୍ତି, ଆମ ଘର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲାରେ । ପିଲାଦିନେ ଆମଘରେ ପରିବାର ଲୋକ ଏକାଠି ଖାଇଥିଲେ । ଥରେ ମୋ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ବଢ଼ାସରିଥିଲା । ଦୁଆରମୁହଁରେ ଜଣେ ଭିକାରି ପିଲାର ତାକ ଶୁଭିଲା, କିଛି ଖାଇବାକୁ ମିଳୁ । ଏମିତି ତାକ ଶୁଣି ଖାଇବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିପଡ଼ିଥିଲି । ଆଉ କିଛି ନ ଖାଇ ମୋ ପାଇଁ ବଢ଼ା ଯାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ଆଣି ସେଦିନ ସେହି ପିଲାକୁ ଖାଇବାକୁ

ଦେଇ ଦେଇଥିଲି । ସେବେଠାରୁ ମୋ ମନରେ ସେବା ଭାବ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା । ଅନେକ ସମୟରେ ଗୋରୁକୁ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥାଏ । ସମୟ କ୍ରମେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସିଲି । ଏଠାରେ ରହି ଏକ ସଂସ୍ଥାରେ ଚାକିରିଟିଏ କଲି । ଅବସର ସମୟରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଝାରପଡ଼ା ଜେଲ ପରିସରକୁ ଯାଇ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ଏମିତି ଅଭ୍ୟାସ ମୋର ଏବେବି ଜାରି ରହିଛି । ଏବେ ଭାରତୀୟ ସୂଚନା ସେବାରେ ଆକାଶବାଣୀର ଏକ ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ନ ବିଭାଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନା କରୁଛି । ତେବେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଯେବେ ବି ଯୁଆଡ଼େ ଯାଏ ମୋ ସାଧ୍ୟମତେ କେତେକ ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ କିଛି ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ ।

ଏସଡିପିଓଙ୍କ ନିଆରା ସେବା: ନାଁ ତାଙ୍କର ମାନସ ରଞ୍ଜନ ବାରିକ । ଘର କେଉଁଠିର ଜିଲାରେ । ୨୦୧୪ମସିହାରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲାର ଫକୀରମୋହନ ବ୍ଲକ୍‌ରେ କଲେଜରେ ସେ ଅଧ୍ୟାପକ ଥିଲାବେଳେ ଏନଏସଏସ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାାଇଛନ୍ତି । ୨୦୧୭ରେ ଓପିଏସ୍ ପାଇ ୨୦୧୭ରେ ମାଥିଲି ଥାନାରେ ଜଣେ ଡିଏସପି ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ କ୍ଷେତ୍ରପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଛାତ୍ର ଜୀବନରୁ ତାଙ୍କର ରହିଥିବା ଜନସେବା ଓ ସୁଜନଶୀଳତାକୁ କେବେ ସେ ଭୁଲିନାହାନ୍ତି । ପୋଲିସ ଚାକିରି ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ସେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଉଧାର କରିଲେ । କେବେ କୋଡ଼ି କୋଦାଳଧରି ନାଳ ଓ ରାତ୍ରୀ ସଫେଳ କରିବାରେ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହେଇଛନ୍ତି ତ କେଉଁଠି ଅଜଣାଗାଡ଼ିରେ ଲିଫ୍ଟମାରି ଚୋରଙ୍କୁ ଧରିଛନ୍ତି । କେତେକ ଅସହାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ

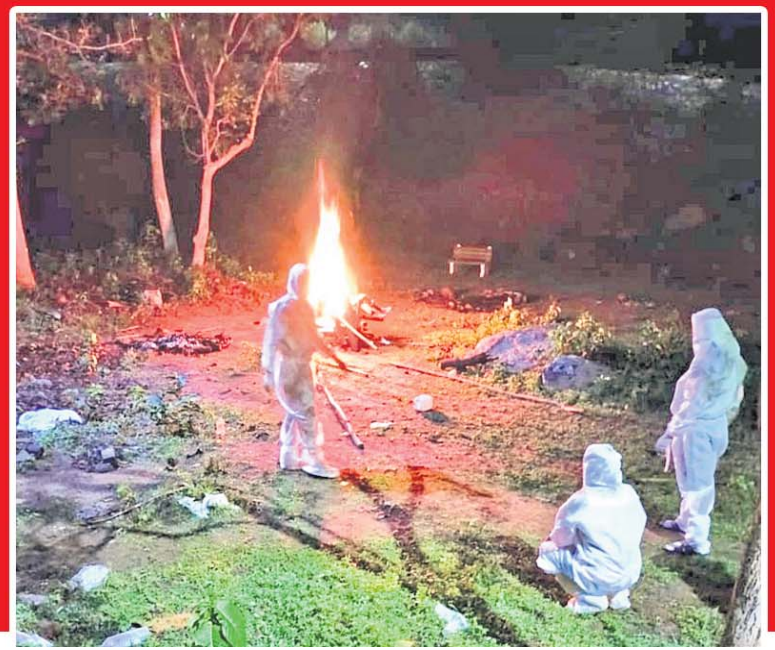
ବାଣ୍ଟି ସେମାନଙ୍କ ଦରଦାବନ୍ଧୁ ବି ସାଜିଛନ୍ତି । କରୋନା ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ତୁଲାାଇଛନ୍ତି । କରୋନାରେ ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ବୋହିନେବାରେ ଭିନ୍ନ ପରିଚୟ ବି ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ମାଲକାନଗିରିର ଚିତ୍ରକୋଣ୍ଡାରେ ଏସଡିପିଓ ଥିଲାବେଳେ ମାଓପ୍ରବଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକଙ୍କ ମନକୁ ପୋଲିସ ପ୍ରତି ଥିବା ଭୟକୁ ଦୂରରେ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟିକରି ସେମାନଙ୍କ ନିକଟତର ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । କେତେବେଳେ ଗାନ୍ଧୀଗିରି ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ବଦମାସକୁ ସୁଧାରିବାରେ ଦବଙ୍ଗଗିରି ପଛକୁ ସେ ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାନ୍ତି । ମାଲକାନଗିରି ଜିଲାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ଶୋଭାକୁ ନିଜର ଫେସ୍‌ବୁକରେ ପୋଷ୍ଟକରି ସେଠାକାର ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଅନେକଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି, 'ସ୍କୁଲ ଜୀବନରୁ ଜନସେବା ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସ ରହିଛି । ଏଥିରୁ ମତେ ଆନନ୍ଦ ମିଳିଥାଏ । ରକ୍ତଦାନଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି କେତେକ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍କ ଓ ରାଶନ କାର୍ଡ ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିଥିଲି । ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦେୟପୁସ୍ତକ ପଢ଼ି ସ୍କୁଲ ପିଲାଙ୍କ ସହିତ ଖୁସୀ ବାଣ୍ଟିଥାଏ । କିଛି କବିତା ବି ଲେଖେ । ପୋଲିସ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁସମ୍ପର୍କକୁ ଅଧିକ ନିକଟତର ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାଏ ।

ଏସ.ଆଇ. ବୋହିଲେ ଶବ-କନ୍ଧମାଳ ଜିଲା, ବାଲିଗୁଡ଼ା ଥାନାର ସବଳନୁପେକ୍ତର ଆଧାତି ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମୁଖାରୀ । ୨୦୨୧ମସିହାରେ ପରମପତ୍ନୀ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ଘଟିଥିବା ଏକ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ଘଟଣାର ତଦନ୍ତରେ ସେ ଯାଇଥିଲେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ । ପାଲୁରପାଲୁ ଗାଁ ନିକଟ ଏକ ଘଞ୍ଚ ଜଙ୍ଗଲରେ ଏକ ଶବକୁ ମାଟିତଳୁ ଉଧାରକରି ରବୀନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଗ୍ରାମର କେତେଜଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶି ଶବକୁ କାନ୍ଧେ ଗାଁକୁ ଆଣିଥିଲେ । ପାଖରେ ସେତେବେଳେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କୁହନ୍ତି, 'ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତିରେ ସେତେବେଳେ ଏହି କାମ କରିବାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ମନାକରିଥିଲେ । ତେଣୁ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସାମିଲ ହୋଇ ଏହି କାମକୁ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି କାମ କରିବାକୁ ପୁଁ କୁଣ୍ଡାବୋଧ କରି ନଥିଲି ବରଂ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ସେବା ମନୋଭାବ ବଢ଼ିଥିଲା ।'

ସତରେ ସମାଜରେ ଏମିତି ଅନେକବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସକାରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା ସମାଜ ଗଠନରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।
-ବନବିହାରୀ ବେହେରା,
ବାବୁଲା ପ୍ରଧାନ, ଶୁଭାଶିଷ ପାଠ୍ୟ

ଇତିଶ୍ରୀ ସିଂ ରାଠୋର

ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗା

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଟିକେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଦେଖାଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ। ଖାସ୍ କରି ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗାରେ ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲାଗିବାକୁ କିଏ କେତେ ପ୍ରକାରର ପ୍ରୟାସ କରିଥାନ୍ତି। ତେଣୁ ଏହି କଥାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଏଠାରେ ସେମିତି କିଛି ଫ୍ୟାଶନ ଟିପ୍ସ ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା, ଯାହାକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଅତି ସହଜରେ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗା ପାଇହେବ...

ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍: ଏବେ ଟ୍ରାଉଜକଲର ଥିମ୍‌ବାଲା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଫ୍ୟାକ୍ଟିକର ଶାଢ଼ି ମାର୍କେଟ୍‌ରେ ମିଳିଲାଣି। ଯୁବତୀମାନେ ଚାହଁଲେ ନିଜ ପସନ୍ଦ ମୁତାବକ ଯେ କୌଣସି ଫ୍ୟାକ୍ଟିକର ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଶାଢ଼ି ପିନ୍ଧି ଏହିଦିନ ଦେଖି ଲୁଗା ପାଇପାରିବେ। ନଚେତ୍ ଧଳା ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ି ସହ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ବ୍ଲାଇଜକୁ ମ୍ୟାଚି କରି ଏହି ଅବସରରେ ପିନ୍ଧିପାରିବେ। ସେହିପରି ଧଳା ରଙ୍ଗର ସାଲଫ୍ଠାର୍ ପିନ୍ଧି ଯୁବତୀମାନେ ତା' ଉପରେ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଥିମ୍ ବାଲା ଟୁନି ପକାଇ ବି ଆରାମରେ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗା ପାଇପାରିବେ। ଏପରିକି କେବଳ ସବୁଜ କିମ୍ବା ନାରଙ୍ଗୀ ରଙ୍ଗର ଟୁନି ପକାଇ ମଧ୍ୟ ଆଡ୍ରାକ୍ଟିଭ୍ ଦେଖି ଲୁଗା ପାଇପାରିବେ।

ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଆସେସରିଜ୍: ଶାଢ଼ି ହେଉ ଅବା ସାଲଫ୍ଠାର୍ ଶୁର୍ ମୁବତୀମାନେ ଯାହାବି ପିନ୍ଧନ୍ତୁ, ଯଦି ତା' ସହିତ ମ୍ୟାଚି ଚୁଡ଼ି, ଇୟର ରିଂ, ବିସି, ହ୍ୟାଣ୍ଡବ୍ୟାଗକୁ ସେମାନେ ଟ୍ରାଏ କରିଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଲୁଗା ଖୁବ୍ ଗର୍ଜ୍ଜୟ ଲାଗିଥାଏ। ବିଶେଷକରି ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଭଳି ଖାସ୍ ଦିନରେ ଯଦି ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଥିମ୍ ବାଲା ଫ୍ୟାଶନ ଆସେସରିଜ୍‌କୁ ଆଉଟ୍‌ଫିଟ୍ ସହ ମ୍ୟାଚି କରି ପିନ୍ଧାଯାଏ, ତେବେ ଯୁବତୀମାନେ ଦେଖି ଲୁଗାରେ ବି ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିଥାନ୍ତି।

ସେମିତିକି : * ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଇୟର ରିଂ- ଏହାର ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଭେରାଣ୍ଟ ରହିଛି। ଯଥା: ଟ୍ରାଉଜ କଲର ପମ୍ ପମ୍ ଇୟର ରିଂ, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଟାସେଲ୍ ଇୟର ରିଂ, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଝୁମ୍‌କା, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଷ୍ଟର୍ ଇୟର ରିଂ, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲିଫ୍ ଇୟର ରିଂ, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ବିଡ୍ ଇୟର ରିଂ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ। * ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଚୁଡ଼ି- ଏହା ବି ବିଭିନ୍ନ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ରେ ମିଳିଥାଏ। ଯଥା: ଟ୍ରାଉଜ କଲର ପାଣି ଚୁଡ଼ି, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ମେଟାଲ୍ ଚୁଡ଼ି, ଟ୍ରାଉଜ କଲର ସ୍ପୋନ ଲାଗିଥିବା କିମ୍ବା ସୂତା କାମ ହୋଇଥିବା ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ଶ୍ଠ ଚୁଡ଼ି ପିନ୍ଧି ବି ଏହି ଦିନ ଯୁବତୀମାନେ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲାଗିପାରିବେ।

ଟ୍ରାଉଜ କଲର ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍: ଆଜିକାଲି ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯୁବତୀମାନେ କେତେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଷ୍ଟାଇଲ୍‌ରେ ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍ କରି ନିଜକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲୁଗା ଦେଇପାରୁଛନ୍ତି। ଏପରିକି ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ମଧ୍ୟ ଯୁବତୀମାନେ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍ ବି କରୁଛନ୍ତି। ଖାସ୍ କରି ଷ୍ଟାଇପ୍, ଭର୍ଟିକାଲ୍, ହରାଇଜଣ୍ଟାଲ୍, ଫ୍ଲୋରାଲ୍, ଡଟ୍‌ଡଟ୍, ନେଚର୍ ଥିମ୍‌ବାଲା ଟ୍ରାଉଜ କଲର ନେଲ୍‌ଆର୍ଟ୍ ଏହିଦିନ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦେଇଥାଏ।

ମେକଅପ୍‌ରେ ବି ଝଲସିବ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗା: କୁହାଯାଏ, ମେକଅପ୍‌ରେ ବି ଲୁଗାକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିହୁଏ। ତେବେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଟ୍ରାଉଜ କଲର ଲୁଗା ପାଇବାକୁ ତଥା ଫ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଦେଖାଯିବାକୁ ଯୁବତୀମାନେ ଚାହଁଲେ ଜାତୀୟ ପତାକାର ରଙ୍ଗକୁ ମ୍ୟାଚ୍ କଲା ଭଳି ଆଖିରେ ଟ୍ରାଉଜ କଲରର ଆଇଶାଡୋ ଲଗାଇ ବି ଟିକେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲୁଗା ପାଇପାରିବେ।

ସମାଜସେବାରେ ସମର୍ପିତା ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ

ସେବା ଓ ମମତାର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଭୂଦାନ ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନ୍ୟତମ ପୁରୋଧା ଆଦିବାସୀ ଔପାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଗତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଧନା ଜାରି ରଖୁଥିବା ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ । ୮୮ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୨୦୨୨ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୧୬ରେ ସେ ଇହଲୀଳା ସମରଣ କରିଛନ୍ତି । ଅନାଥ ଅସହାୟ ଆଦିବାସୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ପୁଖ୍ୟସ୍ରୋତକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୀର୍ଘ ସାତ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ତାଙ୍କର ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ । ସତ୍ୟାଜିତ୍ ସିଂହ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଉପନୀତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସେ ଗଭୀର ନିଷ୍ଠା ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ସହ ସମାଜ ସେବାରେ ବ୍ରତୀ ହୋଇଥିଲେ । ଯେଉଁଠିପାଇଁ ସେ ୨୦୨୧ରେ ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନରେ ଭୂଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ୱରର ଏକ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୧୯୫୧ ମସିହାରେ ପ୍ରଖ୍ୟାତ ସମାଜସେବା ସର୍ବୋଦୟ କର୍ମୀ ରତନ ଦାସଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ସେଇଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କ ତ୍ୟାଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନର ମୂଳଦୁଆ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆଉ ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାକୁ ସେବାର କର୍ମଭୂମି ରୂପେ ଚୟନ କରିଥିଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ରାୟଗଡ଼ା ସର୍ବ ଡିଭିଜନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସଂଖ୍ୟାଳପଦରରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କ ସେବା ଜୀବନ । ପୁଣ୍ୟାୟା ଗୋପବନ୍ଧୁ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ଅନୁପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଆଦିବାସୀ ବାଳିକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ ଆବାସିକ ଶିକ୍ଷାଶ୍ରମ । ଏହି ସମୟରେ କୁପୋଷଣର ଶିକାର ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା, କୁଷ୍ଠରୋଗୀମାନଙ୍କ ସେବା ଯତ୍ନରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ କରିଥିଲେ । ପରେ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିନୋବା ଭାବେକ ସହ ସାକ୍ଷାତ୍ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ମାଲଲଖୁଣ୍ଡ । ବିନୋବାଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓ ପୂଜନୀୟା ମାଳତୀ ଦେବୀଙ୍କ ପ୍ରେରଣା କ୍ରମେ ସେ ସର୍ବୋଦୟ ଓ ଭୂଦାନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଝାସ ଦେଇଥିଲେ । ଭୂମିହୀନ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ଭୂମି ଓ ବାସସ୍ଥାନ

ଯୋଗାଇବା ଥିଲା ଭୂଦାନ ଆନ୍ଦୋଳନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଦୀର୍ଘଦିନ ଖାଲିପାଦରେ ବୁର୍ଜମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚାଲି ଚାଲି ବିନୋବାଜୀ ଓ ମନମୋହନ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପଦଯାତ୍ରାରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୬୪ ମସିହାରେ ଆଦିବାସୀ ଅଧିଷ୍ଠିତ ରାୟଗଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ 'ସେବା ସମାଜ' ନାମରେ ଏକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି ଅନାଥ ଅସହାୟ ଆଦିବାସୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦାନ କରିବାସହ, ସେମାନଙ୍କୁ ଗାନ୍ଧୀ ଓ ବିନୋବାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିବାକୁ ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖୁଥିଲେ । ଏହାପରେ ଗୁଣ୍ଡୁପୁରଠାରେ ସେବା ସମାଜ ସ୍ଥାପନ କରି ନିରାଶ୍ରମା ହରିଜନ ଓ ଆଦିବାସୀ ଔପାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୧୯୮୧ ମସିହାରେ ଜବରଗୁଡ଼ାଠାରେ ଏକ୍ସକେଶନାଲ କମ୍ପ୍ଲେକ୍ସ, ୧୯୯୩ରେ ଲିମାପଡ଼ାଠାରେ ଅନାଥ ବାଳିକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବାସ ସ୍ଥଳ ଓ ଶିକ୍ଷାଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଅନାଥ ଆଦିବାସୀ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାବଲମ୍ବୀ ଓ ସତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଅନେକ ସାମାଜିକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସହ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ଦକ୍ଷତାର ସହିତ ନିଜର ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପାରଦର୍ଶିତା ଦେଖାଇ ପାରିଥିଲେ । ୧୯୬୧ ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ନବଜୀବନ ମଣ୍ଡଳର ସମ୍ପାଦିକା ଓ ଉତ୍କଳ ସର୍ବୋଦୟ ମଣ୍ଡଳର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ସଦସ୍ୟା, ୧୯୭୦ରେ ଓଡ଼ିଶା ଭୂଦାନ ଯଜ୍ଞ ସମିତିର ସମ୍ପାଦିକା ଓ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସମାଜ ମଙ୍ଗଳ ବୋର୍ଡର ସଦସ୍ୟା, ୧୯୭୫ରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରେସିଡିଏନ୍ସ କଂଗ୍ରେସର ସଭାପତି ଆସନରେ ଅସୀନ ହୋଇଥିଲେ । ୧୯୯୦ରେ କୋରାପୁଟ, ରାୟଗଡ଼ା ଓ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାର କୁଡେନାଲକ୍ କୋର୍ଟର ଅକ୍ଷରୀ ଜଜ୍ ଭାବରେ ଅନେକ ଜଟିଳ ବାଳ ଅପରାଧର ସହଜ ସମାଧାନ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଅବିଭକ୍ତ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଜନଜାତି ବିଶେଷ କରି ତନ୍ତରିଆ କନ୍ଧମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାର ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଦେବୀଙ୍କ ଅବଦାନ ଅନସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ମାଲକାନଗିରି, କୋରାପୁଟ, ରାୟଗଡ଼ା, ଗଜପତି, ଗଞ୍ଜାମ, କନ୍ଧମାଳ, ନୂଆପଡ଼ା, ବରଗଡ଼

ଆଦି ମାଓପ୍ରବଣ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଶାନ୍ତି ଓ ଅହିଂସା ଯାତ୍ରା ମାଧ୍ୟମରେ ମାଓବାଦୀ ସଂଗଠନ ଓ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରି ସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ସୁଫଳ ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସହଜରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ସେ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ନିଜର ସେବାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ଦେବୀ ଅନେକ ପୁରସ୍କାରରେ ସମ୍ମାନିତ । ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ମଙ୍ଗଳ ପୁରସ୍କାର, ଯୁସ୍ତୀ ଲାଲ୍ ବଜାଜ ପୁରସ୍କାର, ଶାରଳା ସମ୍ମାନ ଓ ସଂହତି ସମାଜ ସେବା ସମ୍ମାନ, ସର୍ବୋଦୟ ସମ୍ମାନ, ୨୦୧୨ରେ ଚାଲମ୍ବ ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ ଲାଇଫ ଟାଇମ ଆଚିଭମେଣ୍ଟ ଆୱାର୍ଡ ଓ ନବମାତୃକା ପୁରସ୍କାର, ୨୦୧୩ରେ ଓମେନ ପିସ୍ ମେକରୀ ଆୱାର୍ଡ, ରାଜ୍ୟ ମାନବାଧିକାର ଆୱାର୍ଡ, ଆର୍ଯ୍ୟ ଭକ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନ ତରଫରୁ ଏବଂ ରାଧାନାଥ ରଥ ଫାଉଣ୍ଡେଶନ ଟ୍ରଷ୍ଟ ତରଫରୁ ରାଧାନାଥ ସେବା ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଥିଲେ । ସମାଜସେବା ବ୍ୟତୀତ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ରୁଚି ରହିଥିଲା । ବିନୋବାଜୀଙ୍କ ଜୀବନୀ ଆଧାରିତ ଅନୁବାଦ ପୁସ୍ତକ 'ଅହିଂସା ଅନ୍ୱେଷଣ' ବିନୋବାଜୀଙ୍କ ରଚନାର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ 'ଦିବ୍ୟ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ' ଏବଂ ତାଙ୍କ ରଚିତ 'ପାବନ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ' ଏବଂ ନବାକ୍ଷରୀ ଛନ୍ଦରେ ଶ୍ରୀ ରାମଚରିତ ମାନସର ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟତମ ଅନବଦ୍ୟ କୃତି । ସମାଜସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେ ଯେଉଁ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅମର କରି ରଖୁଥିବ ।

-ଅଶୋକା ସିଦ୍ଧପା
ସାମ୍ବାଦିକତା ଓ
ଜନସଂଚାର ବିଭାଗ
ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ବାଣୀବିହାର

କଣ୍ଠେଇ ନାଟ

-ସତ୍ୟନାରାୟଣ ଗନ୍ତାୟତ

କାଚ କଣ୍ଠେଇଟେ ପରି
ଦିଶେ କୁନିଝିଅ
କଣ୍ଠେଇ ତା ନବାଉ ଥାଏ
ରିମୋଟରେ ॥
ସେଇ କୁନିଝିଅ
ନିଜେ ବେଶ୍ ଭଲ ନାଚେ
ଆମେ ତାକୁ ଚିକେ ନାକୁ
ଫୁସୁଲାଇ ଦେଲେ ॥
ଠିକ୍ ଯେମିତି ଆମେ ବି ନାଚୁ
ନାଚି ଚାଲିଥାଉ
ଅବିକଳ କଣ୍ଠେଇଟେ ପରି
କାହାରି ନା କାହାରି ଇସାରାରେ
କେବେ ଗୋଟରରେ ତ'
ବସୁବେଳେ
ଆମ ଅଗୋଚରେ !!

-‘ସୁହାସିତମ୍’, କମ୍ପୁରୀ ନଗର,
ରାୟଗଡ଼ା: ୭୬୫୦୦୧
ମୋ: ୯୪୩୭୯୦୯୨୭୫

ମିଃ. ଲକି

- ଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ମିଃ. ଲକି । ଏଇ ନାମରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁମାନେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ସକାଳେ ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ବେଳେ ଥରେ ମାତ୍ର ଦେଖାହୁଏ । ପାର୍କର ବୁଲାଇଥା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିଯାଉ ସମସ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସିମେଣ୍ଟ ବେଞ୍ଚ ଉପରେ ବସି ପଡି ଥକା ମାରନ୍ତି ସେଇଠି ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ମିଃ. ଲକିଙ୍କର ନାନା ପ୍ରକାରର ବାକ୍ ଚାହୁରୀ ଆଉ ଶେଷ ହୁଏ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ନିତିଦିନିଆ କଥାରେ । ତାଙ୍କର ତିନିପୁଅ, ତିନିବୋହୂ, ନାତିନାତୁଣୀ, ସମସ୍ତେ କେମିତି ତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବସାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଖାଦ୍ୟପେୟ, ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଷା ଓ ଦେଖାଶୁଣା କରିବା ପାଇଁ ସାରା ପରିବାର କିପରି ଲାଗିପଡିଥାନ୍ତି, ପ୍ରତିଦିନ ଅତିକମ୍ରେ ଆଠ ଦଶଟି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ନହେଲେ ସେ ଠାଆରେ ବସନ୍ତିନି, ନିମିଷକ ପାଇଁ ବି ତାଙ୍କୁ ପାଖରୁ ଛାଡନ୍ତିନି, ଖାଲି ଏ ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ପାଇଁ ଯାହା...! ଏହିଭଳି ସାଧାରଣ କଥାକୁ ଆକାଶରୁ ତୋଳି ଆଣିଲା ଭଲ ଏମିତି ଜଙ୍ଗଲରେ ବନେଇ ଚୁନେଇ କୁହନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣ ଜନିତ କ୍ଳାନ୍ତି ଜଣା ପଡେନା । କଥାରେ ସତ୍ୟତା ଥାଉ ନଥାଉ ତାଙ୍କର ଗପିବାର ଆଗ୍ରହ ଓ ବଖାଣିବାର ଶୈଳୀକୁ ସେମାନେ ଭରପୂର ଉପଭୋଗ କରନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ନିଜ ନିଜର ପାରିବାରିକଅବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ତୁଳନା କରି କହିପକାନ୍ତି, ଆଃ ଆଜିକାଲି ବି ଏମିତି ପରିବାର ଅଛି ! ସତରେ କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆପଣ ! ଏଇଠୁଁ ସୂତ୍ରପାତ ହୁଏ ‘ଲକି’ ନାମଟିର ।

ସେଇ ଲକି ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ତିନିଦିନ ଧରି ଅନୁପସ୍ଥିତ ରହିଲେ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ବନ୍ଧୁମାନେ ବ୍ୟସ୍ତବିକ୍ରତ ହୋଇ ପଡିଲେ । ପ୍ରାତଃ ଭ୍ରମଣଟା କେମିତି ଖାଁ ଖାଁ ଲାଗିଲା । କଣ ତାଙ୍କର ହେଲା ? କିଛି ଅନ୍ଧଶେ ଘଟିଲାନି ତ ? ଆଖିକାକୁ ସଂକଳ୍ପ । ଆଜି ଯେମିତି ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ । ହେଲେ କେମିତି ତାଙ୍କୁ ପାଇବେ ? ସେ କେଉଁଠି ରହନ୍ତି ଜଣା ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ନାଆଁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ହଠାତ ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ମନେ ପଡିଲା କିଛିଦିନ ତଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଗଳି ପାଖରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତେ ସେଇଠିକି ଗଲେ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ ବି କିଛି ସୂଚନା ନମିଳିବାରୁ

ଫେରି ଆସୁଥିଲା ବେଳେ ରାସ୍ତାକଡରେ ଥିବା ପାନବୋକାନାଟିଏ ପଚାରିଲା, ‘ଆପଣମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ? ଏଇ ଗଳିରେ ଥିବା ଜବା ନିବାସରେ ଚିକେ ପଚାରୁ ନାହାନ୍ତି, ସେଠିକି ଅନେକ ଲୋକ ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି ତ ।’

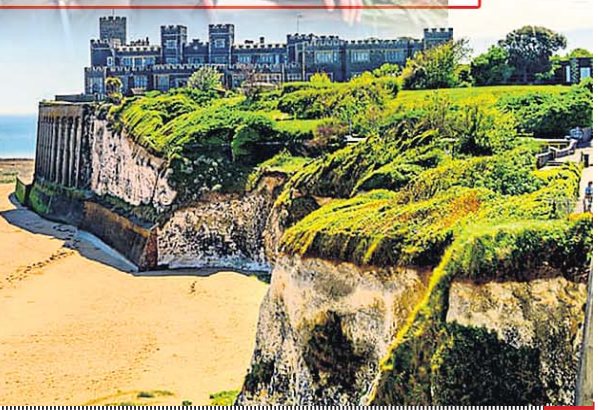
ସେମାନେ ଜବା ନିବାସକୁ ଗଲେ । ପରିଚାଳକଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲାକୁ ସେ କହିଲେ, ‘ହଁ ଆଜ୍ଞା, ସେହିଭଳି ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ କିଛି ବର୍ଷ ହେଲା ଏଠାରେ ରହୁଥିଲେ ଚାରି ଦିନ ତଳେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଗଲା । ହେଲେ ମୃତ୍ୟୁ ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ଲମ୍ବାପାଟିଏ ଦେଇ କହିଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଯିଏ ଖୋଜିବାକୁ ଆସିବ ତାଙ୍କୁ ଦେଇଦେବାକୁ । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତ କେହି ଆସିନାହାନ୍ତି । ଆପଣ ଏଇଟିକୁ ନେଇ ପାରନ୍ତି ।’

ପୂର୍ବା ଲମ୍ବାପାଟିକୁ ଖୋଲି ସେଥିରେ ଥିବା ଫଟୋଟିକୁ ଦେଖି ଚମକି ପଡିଲେ ବନ୍ଧୁମାନେ । ‘ଆରେ ଏଇତ ଆମ ଲକି । ତା ସହିତ ଥିବା ଚିଠିକୁ ପଢିଲେ । ଲେଖାଥିଲା ;

‘ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁଗଣ ! ମୋର ଅନୁମାନ ଯଦି ସତ୍ୟହୁଏ ଆପଣମାନେ ଦିନେନା ଦିନେ ଏଠିକି ଆସିବେ । ଆଉ କେହି ଆସିବେନି । ମୋର ସମସ୍ତେ ଥାଇ ବି ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ସେଇମାନେ ହିଁ ମୋତେ ଆଣି ଏଠି ଛାଡିଦେଇଛନ୍ତି ।..ଶେଷକଥା ପଦେ କହିଯାଉଛି । ଦୁଃଖରେ ଭାଜି ପଡିଲେ ତାର ମାତ୍ରା ବଢିଯାଏ । ତେଣୁ ସବୁ ଦୁଃଖ ଭିତରେ ଚିକେ ସୁଖର ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଯେତେ ଯାହା କହୁଥିଲି ସେ ସବୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା ଓ କପୋଳକଳ୍ପିତ । ସେଥିପାଇଁ କ୍ଷମା କରିବେବେ, ବନ୍ଧୁ !’

ବାସ୍ତବିକ ଜଗତରେ ସମସ୍ତେ ଏକା ବେଳକେ କହି ଉଠିଲେ, ‘ହାୟ ବନ୍ଧୁ, ଏତେ ଦୁଃଖରେ ଥାଇ ବି ଆମକୁ ହସାଉଥିଲ । ତୁମର ଦେହଟା ସିନା ହତଭାଗା ଥିଲା ; ମନଟା କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଥିଲା ଭାଗ୍ୟବାନ, ‘ଲକି’ !!’

-ସାରଦାଶ୍ରୀ, ୯୦୪, ଶାସ୍ତ୍ରୀନଗର,
ମୁନିଟ-୪, ଭୁବନେଶ୍ୱର,
ମୋ: ୯୩୭୭୮୧୦୨୧୧

କବିତା ଲେଖାରେ ମନ

ରକ୍ତଲ ପ୍ରୀତ ସିଂଙ୍କ ମୁଖକୁ ଏକ ନୂଆ ଆଲୋଚନା କୁଟିଛି। ଏବେ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ସେ ମନୋନିବେଶ କରିଛନ୍ତି। ତାହା କ'ଣ ଜାଣନ୍ତି? କବିତା ଲେଖିବା। ହେଲେ ଲେଖାଲେଖି ପ୍ରତି ସେ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ କାହିଁକି? ଏହା ପଛରେ ଜଣକର ପ୍ରେରଣା ରହିଛି। ସେ ହେଲେ ତାଙ୍କର ବୟସପ୍ରେମୀ ପୁଅ। ପ୍ରଯୋଜକ-କମ୍-ଅଭିନେତା ଜ୍ୟାକି ଭଗନାଦି। ଦୁଇଟି ଭିତରେ ଚାଲିଥିବା ପ୍ରେମକୁ ନିକଟରେ ଜ୍ୟାକି ସ୍ୱିକାର କରିଛନ୍ତି। ଏହି ଖୁସିରେ ରକ୍ତଲ ଦୁଇ ଧାଡ଼ି କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ। ତାହାକୁ ପଢ଼ି ଜ୍ୟାକି ଖୁସି ହେବା ସହ ତାଙ୍କର ଏଭଳି ପ୍ରତିଭାକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ। ଆଉ ତା'ପରେ ରକ୍ତଲଙ୍କୁ ଏବେ ସମୟ ମିଳିଲେ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ବସିପଡ଼ୁଛନ୍ତି। ଏ ନେଇ ରକ୍ତଲ କହନ୍ତି, 'ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ବେଳେବେଳେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲି। ଏବେ ତାହାକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆରମ୍ଭ କରିଛି। ଏ ନେଇ ଜ୍ୟାକି ମୋତେ ଯେଉଁ ଚିପ୍ପ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ମୁଁ ଭୁଲିପାରିବି ନାହିଁ। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ପ୍ରଶଂସା କରିବି ସେତେ କମ୍ ହେବ।' ବର୍ତ୍ତମାନ ରକ୍ତଲଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସିନେମାଗୁଡ଼ିକ ହେଲା- 'ରନଓ ୩୪' (ଅଜୟ ଦେବଗନ), 'ଡକ୍ଟର ଜା' (ଆୟୁଷ୍ମାନ ଖୁରାନା) ଏବଂ 'ଆତାକ୍' (ଜନ୍ ଆଗ୍ରାହମ)। ଏହାବ୍ୟତୀତ 'ଛତ୍ରାଘ୍ରାଲ' ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ନାୟିକା ସାଜୁଛନ୍ତି।

ରକ୍ତଲ

ପ୍ରଥମେ ନା, ଶେଷରେ ହଁ

ବେଳେବେଳେ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ କେତେକେ ତରବର ଭାବରେ ନେଇଥାଆନ୍ତି। ହେଲେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ କଥା ବୁଝି ପାରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ପୁଣିଥରେ ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥାଆନ୍ତି। ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ନିକଟରେ ପାଇଥିବା ଏକ ଅଫରକୁ ସେ କେମିତି ପ୍ରଥମେ ହାତଛତା କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ଦିନ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ନିଜ ପଟକୁ ପ୍ରଯୋଜନା ସଂସ୍ଥାକୁ ଯୋଗାଯୋଗ କରି ସେହି ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ନିଜର ସମ୍ମତ ଜଣାଇଥିଲେ। ଏପରି ବିଷୟକୁ ନେଇ ଭୂମି କହନ୍ତି, 'କେତେକ କାରଣରୁ ମୁଁ ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଅଭିନୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି ମନା କରିଦେଇଥିଲି। କିନ୍ତୁ ଏ ନେଇ ପୁଣି ଥରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପ୍ରଯୋଜକ ମୋତେ କହିଥିଲେ। ତା'ପରେ ଦୁଇ ଦିନ ମୁଁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଏପରି ଅଫର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ନିଜ ମତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲି। ଯାହାହେଉ ପ୍ରଯୋଜକ ମଧ୍ୟ ମୋ ଶେଷ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଏଥିରେ ମୋତେ ଦର୍ଶକ ଏକ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ।' ଉକ୍ତ ସିନେମାର ଟାଇଟଲ ରହିଛି 'ଦ ଲେଟ କଲର', ଯେଉଁଥିରେ ଭୂମିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅର୍ଜୁନ କପୁର ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିବେ। ଭୂଷଣ କୁମାର ଏବଂ ଶୈଳେଶ ଆର. ସିଂଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଯୋଜିତ ଏହି ଚିତ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଉଛନ୍ତି ଅଜୟ ବହଲ।

ଭୂମି

ନାଗା ଚୈତନ୍ୟ

ବିଶ୍ୱରୂପ

ଚାଲିଛି ଦିନ ଗଣନା

ତାମିଲ ଫିଲ୍ମର ଅନ୍ୟତମ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା ନାଗା ଚୈତନ୍ୟ। ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି ତାହା କହିବା କେବଳ ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର। ଏବେ ସେ ଦିନ ଗଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଛନ୍ତି। କାରଣ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସେ ବଲିଉଡ଼ ଫିଲ୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବେ। ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମାଟି ହେଲା 'ଲାଇ ସି' ଚକ୍ର'। ଏପରି ସୁଯୋଗ ବିଷୟରେ ନାଗା କହନ୍ତି, 'ବଲିଉଡ଼ରେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇଛି। ପୁଣି ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ଆମୀର ଖାଁ, କରୀନା କପୁରଙ୍କ ପରି ନାମା କଳାକାର ଅଛନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ସହ ଆଜିଂ କରିବା ପରେ ମୁଁ ଅନେକ କିଛି ଶିଖିଛି। ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆମୀର ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ରୋଲ୍ ମଡେଲ୍। ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରତି ସିନେମାକୁ ମୁଁ ଦେଖିଛି। 'ଲାଇ ସି' ଚକ୍ର'ର କାହାଣୀ ବେଶ୍ ଦମଦାମ୍। ଏହାର ଉପସ୍ଥାପନା କୌଣସି ରୂପରେ କମ୍ ହୋଇନାହିଁ। ଏଥିରେ ମୋ ଭୂମିକାକୁ ଦର୍ଶକ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛି।' ଏହି କମେଡ଼ିଭିଜୁଆ ସିନେମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଛନ୍ତି ଅଦୈତ ଚନ୍ଦନ। ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ପ୍ରୀତମ। ଫିଲ୍ମଟି ଚଳିତ ବର୍ଷ ଏପ୍ରିଲ ୧୪ରେ ରିଲିଜ୍ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି।

ଜୟା ରାଜଗୁରୁ

ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜୟା ରାଜଗୁରୁଙ୍କୁ କିଏ ବା ନ ଜାଣେ। ବିକ୍ରମ ଶାସନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ। ତାଙ୍କର ରଣ ସୁଜ୍ଞାନରେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଅନେକ ଲୋକ ତାଙ୍କ ସହ ହାତ ମିଳାଇଥିଲେ। ତାଙ୍କର ବୀରତ୍ୱ ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ରହିବ। ଏପରି ଜଣେ ବୀର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀଙ୍କ ଜୀବନୀକୁ ନେଇ ଛେଏଟବି ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ନୂଆ ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା 'ଜୟା ରାଜଗୁରୁ'। ଏହାର ପ୍ରଯୋଜନା ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଭାର ସମ୍ଭାଳିଛନ୍ତି ଜୟସେନ୍। ଲିଟନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସହଯୋଗୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସାଜିଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି କ୍ରିଷ୍ଣା। ଖାସ୍ କଥା ହେଲା, ଏହି ଐତିହାସିକ ଚିତ୍ରର ଟାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରୂପ। ଉକ୍ତ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରର ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଶ୍ରୁମୋଚନ ମହାନ୍ତି, ମିତା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ମୁଖ୍ୟଲିଙ୍ଗନମ୍, ଭବାନୀ, ଗୌରବ କୁମାର, ଇନ୍ଦ୍ରଜିତ, ଦୀପକ ପ୍ରମୁଖ କଳାକାରଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ।

ସ୍ନେହାଲ ସଜବାଜ

ସୁସରତ ଭରୁଡ଼ା ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି। ହେଲେ କ'ଣ ପାଇଁ ଜାଣନ୍ତି? ଏହି ସ୍ନେହାଲ ସଜବାଜ ଟାଇଟଲ ଏକ ନୂଆ ସିନେମା 'ଛୋରି -୨' ପାଇଁ। ଏହି ଫିଲ୍ମରେ ସେ ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିବେ। ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାର ସହରକୁ ଆସିବା ପରେ କିପରି ପାଥାବିସ୍ମର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛି ଏବଂ ଜଣେ ଗର୍ଭବତୀ କେମିତି ସାହସର ସହ ସବୁ ମୁକାବିଲା କରି ପରିବାରକୁ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରୁଛି ତାହା ଏହି ସିନେମାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ। ତେଣୁ ଏପରି ଏକ ଭୂମିକାକୁ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଜଷ୍ଟିସ ଦେବାକୁ ଏବେଠାରୁ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି ସୁସରତ। ଗତବର୍ଷ ନଭେମ୍ବରରେ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିବା 'ଛୋରି'ର ଏହା ହେଉଛି ସିକୁଏଲ୍ ଫିଲ୍ମ। ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ବିଶାଲ ପୁରିଆ ଫିଲ୍ମଟିର ଉପସ୍ଥାପନା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ସୁସରତଙ୍କୁ ମିଳିଥିବା ଭୂମିକାଟି ହେଲା 'ସାକ୍ଷୀ'। ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, 'ଏପରି ଭୂମିକାକୁ ଚୁଲାଇବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ। ତେଣୁ ଏ ନେଇ ମୋ ମନରେ ଉକ୍ତି ମାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିଛି। ତା' ସହ ଏଭଳି ଲୋକକୁ ଚୁଲାଇବା ଲାଗି ସ୍ନେହାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଜାରି ରଖିଛି।' ତେବେ ଏହି ଭୂମିକାରେ ସୁସରତ୍ ଦର୍ଶକଙ୍କୁ କେତେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରୁଛନ୍ତି ତାହା ଫିଲ୍ମଟି ରିଲିଜ୍ ହେଲେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିବ।

ନୃପାଜତଈନିଙ୍କ ସ୍ୱପାତ୍ରିକ୍

ସିତରେ ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଢାଳିବା। ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ପଛକୁ ପଛ ନୃପାଜତଈନ ସଦିକି କେମିତି ତିନୋଟି ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଫିଲ୍ମ ମଧ୍ୟ ଚଳିତବର୍ଷ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା- 'ନୋ ଲ୍ୟାଭ୍ ମ୍ୟାନ୍', 'ଅଦଭୂତ', 'ଚିତ୍ତୁ ଫ୍ରେଡ଼ ସ୍ୱେଟ୍', 'ଜୋରିରା ସାରା ରାରା' ଏବଂ 'ହେରୋପଞ୍ଚା-୨'। ଏହି ଫିଲ୍ମଗୁଡ଼ିକରେ ସେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବେ। ଏ ନେଇ ନୃପାଜତଈନ କହନ୍ତି, 'ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଡିଫରେଣ୍ଟ ରୋଲ୍‌ରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ। ଭୂମିକା ପଢ଼ିତକ୍ ହେଉ କି ନେଗେଟିଭ ଅଥବା କମେଡି-ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଚୁଲାଇବା ଲାଗି ମୋର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି। ତେଣୁ ପ୍ରତିଟି ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତାହାର କାହାଣୀ ଏବଂ ସେଥିରେ ନିଜ ଭୂମିକା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଏ। କାରଣ ସବୁବେଳେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଭୂମିକାରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିବାକୁ ଚାହେଁନା। ଚଳିତବର୍ଷ ମୁଁ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ପାଞ୍ଚଟି ଫିଲ୍ମ ରିଲିଜ୍ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଏହାବ୍ୟତୀତ ନିକଟରେ ତିନୋଟି ନୂଆ ସିନେମା ସାଇନ୍ କରିଛି।'

ନୃପାଜତଈନ ସଦିକି

ସୁସରତ୍

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ଟଙ୍କା ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇଥିଲି

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଓଳସିଂହ ହେଉଛି ଆମ ଗାଁ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ଛଅ ଭାଇଭଉଣୀ (୨ ଭାଇ ଓ ୪ ଭଉଣୀ) ସମସ୍ତେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ। କାରଣ ବାପା ସେତେବେଳେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଚାକିରି କରୁଥିଲେ। ବଡ଼ ଭାଇ, ତା' ଚଳକୁ ମୁଁ ଆଉ ମୋ ଚଳକୁ ଚାରି ଭଉଣୀ। ମାଟ୍ରିକ୍ ସରିବା ପରେ ଘରର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ମୁଁ ଆଉ ଆଗକୁ ପାଠ ନ ପଢ଼ି କିଛି ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କଲି। ସେଥିପାଇଁ ବାପାଙ୍କୁ କିଛି ଟଙ୍କା ନେଇ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ଟେଣ୍ଡ ହାଉସ୍‌ରେ ଗଢ଼ିଲି। ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ସେଇଟା ଭଲ ଚାଲିଲା। ଆଉ ସେଥିରୁ ଯାହା ରୋଜଗାର ହେଲା ସବୁ ନେଇ ଘରଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ବାପାଙ୍କୁ ଦେଲି। ଅବଶ୍ୟ ସେତେବେଳେକୁ ମୁଁ ଡ୍ରାମାରେ ହାସ୍ୟାଭିନୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥାଏ। ଅଭିନୟର କଳା ମୁଁ ବାପାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖୁଥିଲି। କାରଣ ବାପା ଚାକିରି କରିବା ସହ ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। ଏପରିକି ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ବି ଦେଉଥିଲେ। ବାପାଙ୍କୁ ଦେଖି ମୋ ମନରେ ଅଭିନୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଆସିବାରୁ ଡ୍ରାମାରେ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି। ମୋର ହାସ୍ୟାଭିନୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ଆସୁଥିଲା ; ଆଉ ତାହା ହିଁ ମୋତେ ବାଟ କଢାଇନେଲା ଟେଲିଭିଜନ ଜଗତକୁ। ୧୯୯୫ରେ 'ଛାନିଆ' ଧାରାବାହିକ ପାଇଁ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଅଫର୍ ପାଇଲି। ଡ୍ରାମାରେ ସିନା ପୃଷ୍ଠା ପୃଷ୍ଠା ସଂଳାପ ମନେ ରଖି ଅନର୍ଗଲ୍ ସ୍କେନ୍‌ରେ କହି ପକାଉଥିଲି ହେଲେ ଯେବେ ପ୍ରଥମ କରି କ୍ୟାମେରାକୁ ସାମ୍ନା କଲି ମୋତେ ବହୁତ ଡର ଲାଗୁଥିଲା। କେତେବେଳେ ଡାଇଲଗ୍ ଭୁଲି

ଯାଉଥିଲି ତ କେତେବେଳେ କ'ଣ ଆକ୍ସନ କରିବାକୁ ହେବ ତାହା ମନେ ପଡ଼ୁ ନଥିଲା। ବାରମ୍ବାର ମୋ ପାଇଁ ଟେକ୍ ନେବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ନିଜକୁ ବହୁତ ଖରାପ ଲାଗୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ମୋତେ ସାହାସ ଦେଲେ ଆଉ ମୋର ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବଢାଇଲେ। ତା'ପରଠୁ ମୁଁ ଆଉ ପଛକୁ ଫେରି ଚାହିଁନି। ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଧାରାବାହିକ, ତା'ପରେ ଅନେକ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରରେ ବି ହାସ୍ୟାଭିନୟ କରି ଲୋକଙ୍କ ହୃଦୟରେ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲି। ଏଥିସହିତ ୧୯୯୬ରୁ ମୁଁ ଡାଇରେକ୍ଟୋରର୍ ଅଫ୍ କୋଅପରେଟିଭ୍ ଅଭିଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଚାକିରି କରିଆସୁଛି। ତେବେ ଏଠାରେ ମୁଁ ଗୋଟେ କଥା କହି ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ଜୀବନର ପ୍ରତିଟି ପାହାଚରେ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଯାହା ବି ରୋଜଗାର କରିଛି ସବୁକିଛି ମୋ ପରିବାର ପାଇଁ ଉତ୍ସର୍ଗାକୃତ କରି ଦେଇଛି। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଖୁସିରେ ମୋ ଖୁସି। ଭଗବାନଙ୍କ କୃପା ମୋ ଉପରେ ରହିଛି, ତେଣୁ ସବୁକିଛି ଆଜିଯାଏଁ ଠିକ୍‌ଠାକ୍ ଚାଲିଆସିଛି ଆଉ ଆଗକୁ ବି ଏମିତି ଚାଲୁଥାଉ ଏତିକି ହିଁ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପାଖେ ମିନତୀ କରୁଛି।
-ଅସ୍ମିତା

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ହାସ୍ୟାଭିନେତା ଭକ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ଚରଣ ପଟ୍ଟନାୟକ (ହାଡ଼) ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ସାଥୀ

ମନମୋହିନୀର ଚୋରା ଚାହାଣୀ, ଚାହାଣୀ କହୁଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ...

ପ୍ରଶ୍ନ-ଯେଉଁଠିଆ ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ଚାହେଁ, ସେଥିରେ କ'ଣ ପ୍ରେମ ଲୁଚି ରହିଥାଏ ? କାରଣ ମୋତେ ଜଣେ ଝିଅ ଏପରି ଚାହୁଁଛି ? ଏବେ ମୁଁ କ'ଣ କରିବି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ?

-ସନାତନ ସାହୁ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡା

ଉତ୍ତର: ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଜୁଆ ଚାହାଣୀରେ ଅନେକ କଥା ଲୁଚି ରହିଥାଏ। ସେହି ଚୋରା ଚାହାଣୀକୁ ଯଦି ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ତେବେ ସେଥିରୁ ବହୁ କଥା ଜାଣିପାରିବେ। କାରଣ 'ମନମୋହିନୀର ଚୋରା ଚାହାଣୀ, ଚାହାଣୀ କହୁଛି ପ୍ରେମ କାହାଣୀ।' ସେହି ଲାଜକୁ ଯଦି ଡର୍ଜମା କରି ତାହାର ଅର୍ଥ ଲାଭିଯାଉନାହିଁ, ତେବେ ବିଳମ୍ବ କରିବାର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ବେଳକାଳ ଦେଖି ଏମିତି ତୀର ମାରନ୍ତୁ ଯେ ଯେମିତି ଏକାଥରେ ସେ ସୁନ୍ଦରୀ ହୃଦୟର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଆପଣ ପରମାନେଷ୍ଟ ଘର କରିପାରିବେ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ମୁଁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଝିଅ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲି। ଏବେ ସେ ମୋତେ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲା। ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?

-ସୁମନ, କେନ୍ଦୁଝର

ଉତ୍ତର: ଯେତେବେଳେ ସେହି ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ସେତେବେଳେ ସେପରୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ୍ ଥିଲା ତ ? ଯଦି ନ ଥିଲା ତେବେ ଆପଣ ବୋଧହୁଏ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ। କାରଣ କଲେଜ ପଢ଼ିବାର ପ୍ରଥମ ପାହାଚରେ ମନ ଖାଲି ପ୍ରେମ କରିବାକୁ କୁତୁହଳ ହେଉଥାଏ। ସେତିକିବେଳେ ଯଦି ନବୁଝି ରଂ ନମ୍ବର ଡାଏଲ କରିଦେଲେ ତେବେ ତାହାର ଫଳ ଆପଣ ହିଁ ଭୋଗିବେ। ଏବେ ତ ସେ ଝିଅ ଆପଣଙ୍କୁ ଧୋକା ଦେଇ ଚାଲିଗଲାଣି। ତେଣୁ ଆଉ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି କିଛି ଲାଭ ନାହିଁ। ବୋହି ଯିବା ପାଣି ଏବଂ ଧନୁରୁ ତୀର ଖସିଯିବା ପରେ ତାହା କ'ଣ କେବେ ଫେରିଆସେ ? ତେଣୁ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାକୁ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଭୁଲିଯିବେ ତାହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେବ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୋ ମନର କଥା ଅନେକ ଥର କହିସାରିଲିଣି। ସେ ଶୁଣି ହସି ଦେଉଛି। କ'ଣ କରିବି ?

-ପ୍ରତାପ କୁମାର ନାୟକ, ବାଲେଶ୍ୱର

ଉତ୍ତର: ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଯାହା ଜଣାପଡୁଛି, ଦୁଇ ପଟରୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ୍ ରହିଛି। ହେଲେ ତା'ପରେ କ'ଣ କରିବେ ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି, ଏଇଆ ତ ? କଥାରେ ଅଛି 'ସମଝଦାର ଆଦମୀକୋ ଇସାରା କାଫି ହେ'। ତେଣୁ ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଆଗକୁ ପାଦ ପକାନ୍ତୁ। ନ ହେଲେ ଏହି ପ୍ରେମ କେତେବେଳେ ତାହାର ଗତିପଥ ବଦଳାଇ ଦେବ ତାହା ନିଜେ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେଖି ବସି ଫିଟ୍ କରିଦିଅନ୍ତୁ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ଝିଅକୁ ମୁଁ କେତେ ଥର 'ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' କହିସାରିଲାଣି। ହେଲେ ସେ ମୋତେ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ହେଲେ କହୁନି କାହିଁକି ?

-ଦୀପକ କୁମାର, ପୁରୀ

ଉତ୍ତର: ଯେଉଁଠି ଅଳ୍ପ ଏତେଥର 'ଆଇ ଲଭ୍ ୟୁ' କହି ସାରିଲେଣି, ସେ ବୋଧହୁଏ ଆପଣଙ୍କର ଏହି ମନର କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଡର୍ଜମା କରୁଛି। ପୁଣି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଚାହାଣୀ, କଥାବାର୍ତ୍ତା ଶୈଳୀରୁ ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ। ହେଲେ ତାହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପଢ଼ି ପାରିଲେ ହେଲା। ସେ ଝିଅଟି ଯଦି କିଛି କହିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରୁଛି, ତେବେ ଆପଣ ଅଧିକାଂଶ ହେଉଛନ୍ତି କିଆଁ ? ନିଜର ଆଗ୍ରହ,ଉତ୍ସାହରେ ଟିକେ ଲାଗାମ ଦିଅନ୍ତୁ। ହୁଏତ ବିଳମ୍ବରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶୁଭ ଖବର ମିଳିପାରେ !

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ମୋ ଭଲତାଠୁ ବଡ଼ ଟ୍ରାଫି ପାଇଥିଲି

ସେ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ନେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି। ବିଭିନ୍ନ ଅପେକ୍ଷା ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜକୁ ବେଶି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି। ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ନିଜର ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଛାପ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି, ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଭିନ୍ନ ସ୍ୱାଦର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ତଥା ସିମ୍ପଲ ଫିଲ୍ମ ଫେଷ୍ଟିଭାଲରେ ବେଷ୍ଟ ଫିଚର ଫିଲ୍ମ ଆୱାର୍ଡ ପାଇଥିବା 'ଡାଲଟିନି'ରୁ ବେଶି ବାରିହୁଏ। ତା'ଛଡା ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଥିବା 'ସମାପାକୁର ରଘୁ' ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ବି ଏହାର ଆଉ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ। ନିଜ ଅଭିନୟର ଯାଦୁରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଏଇ ଅଭିନେତ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟମୟୀ ମହାପାତ୍ର...

ଚଳିଉଠୁ ନୁହେଁ ଓଲିଉଡରେ କାମ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି ବାପା ଚାହୁଁଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ନେବି। ତେଣୁ ୨୦୧୪ରେ ଭାଇଜାଗରେ ମେଡିକାଲ କୋର୍ସ୍ ନେଉଥିଲି। ସେତେବେଳେ ମିଶ୍ର ଭାଇଜାଗ ଅତିସନ୍ଦେହରେ ଥିଲେ। ସେଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ବାଧା କଲା। ଆଉ ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ ସେଥିରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ମୁଁ ସେକେଣ୍ଡ ରନର୍ସ ଅପ ହେଲି। ଏହାପରେ ସାଉଥ ଇଣ୍ଡିଆନ୍ ବହୁତ ଅଫର ଆସିଥିଲା। ହେଲେ ସେ ଭାଷା ସହ ମୁଁ କମ୍ପର୍ଟେବୁଲ ନ ଥିଲି। ତେଣୁ ଓଡିଶାରେ ହିଁ ଆକିଂ କ୍ୟାରିୟର ଗଢିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି। ଓଡିଶା ଆସି ରିୟାଲିଟି ଶୋ 'ମୁଁ ବି ହିରୋଇନ୍ ହେବି' ସିଜନ ୨ରେ ଭାଗ ନେଲି। ଆଉ ଏଥିରେ ମୁଁ ଫିନର୍ ହେଲି। ମତେ ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମ 'ଭଲପାଏ ଚତେ ୧୦୦ରୁ ୧୦୦'ର ଅଫର ମିଳିଲା। ଏଥିରେ ମୁଁ ବାବୁସାନ୍ଙ୍କ ସହ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲି।

ପ୍ରଥମ କ୍ୟାମେରା ଫେସ୍

ଅଭିନୟରେ ମୋର କୌଣସି ଅଭିଜ୍ଞତା ନ ଥିଲା। ମୁଁ ଏତିକି ବି ଜାଣି ବି ନ ଥିଲି କ୍ୟାମେରାର କେଉଁ ସାଇଡକୁ ଦେଖିବି। ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ବେଷ୍ଟ ଦେଇପାରି ନ ଥିଲି।

ରୋଡିଜ୍ ଅଭିଜ୍ଞତା

ମୁଁ ସବୁବେଳେ ସବୁକିଛି ଟ୍ରାଏ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ସଫଳତା ମିଳୁ ବା ନ ମିଳୁ, ଜୀବନରେ କିଛି ଅବସୋପ ରଖିବାକୁ ଚାହେଁନା। ରିଷ୍ଟ ନେବାକୁ ଭଲ ପାଏ। ତେଣୁ ମୋର ପ୍ରିୟ ଶୋ 'ରୋଡିଜ୍'ରେ ଅତିସନ୍ଦେହରେ ଥିଲି। ଆଉ ଓଡିଶାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରତିଯୋଗୀ ଭାବେ ଶୋ'ର ଚତୁର୍ଥ ରାଉଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇପାରିଥିଲି।

ଅଭିନେତ୍ରୀ ନ ହୋଇଥିଲେ

ବାୟୋଟ ବଲ୍ ଖେଳାଳୀ ଅବା ଏଣ୍ଟରପ୍ରେନୁୟର ହୋଇଥାନ୍ତି।

ଫେଉଟେଇ ଡେଲିଫ୍ରେନ୍: ହୁଡିଜ୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ। ହୁଡିଜ୍ ବହୁତ କଲେକ୍ଟର ମୋ ପାଖରେ ଅଛି। ମୁଁ ଅନ୍ୟକୁ ଫଲୋ ନ କରି ନିଜେ ଫ୍ୟାଶନ ଟ୍ରେଣ୍ଡ ସେଟ୍ କରିବାକୁ ଭଲ ପାଏ। ଆଉ ମୋ ଭଉଣୀ ମୋ ପାଇଁ ଡ୍ରେସ୍ ଡିଜାଇନ୍ କରେ। ସେଇ ଡିଫରେଣ୍ଟ ଷ୍ଟାଇଲର ଡ୍ରେସ୍ ମୋର ବହୁତ ପସନ୍ଦ।
ବ୍ୟାଡ କ୍ୟାଲିଗ୍ରି: ମୁଁ ବହୁତ ଓଭର ଥିଲି କରେ। ଛୋଟ କଥାକୁ ବେଶି ସିରିୟସ୍‌ଲା ନିଏ। ତେଣୁ ଅନେକ ସମୟରେ ବେଶି ଷ୍ଟେସ୍ ଫିଲ୍ କରେ, ଏମିତିକି ଦେହ ବି ଖରାପ ହେଇଯାଏ।
ଅବସର ସମୟରେ: ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାର ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ଭଲପାଏ।

ରୋଷେଇ: ମତେ ଖାଇବାକୁ ଭଲଲାଗେ। ହେଲେ ରୋଷେଇ ବିଶେଷ ଆସେନି।

ସ୍କୁଲ ବେଳର ସ୍ମୃତି: ମୁଁ ସ୍କୁଲରେ ପଢିବାବେଳେ ସ୍କାଉଟ୍ ଆଣ୍ଡ ଗାଇଡ୍‌ରେ ଭାଗ ନେଉଥିଲି। ମୋର ମନେ ଅଛି ଥରେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସରେ ମୋ ହାଇସ୍କୁଲ ବି ବଡ଼ ଟ୍ରାଫି ମତେ ମିଳିଥିଲା। ସେଇକଥା ମନେ ପଡିଲେ ବହୁତ ଝୁସି ଲାଗେ।

ସିଙ୍ଗଲ୍ ନୁହେଁ: ମୁଁ ମ୍ୟାରେଡ୍। ମୋ କାମ ସହ ମୁଁ ମ୍ୟାରେଜ୍ କରିଛି।

ପସନ୍ଦ ନା ପସନ୍ଦ: ଶଫ୍ଟ କରିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେନା। କିନ୍ତୁ ବାଇକ୍ ଚଲାଇବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଏ।
ସିକ୍ରେଟ୍ ଶେୟାର କରେ: ମୋ' ପେଟ୍ ସିଲଭର (ପିଏଚ୍ ଡୁଲ୍ କ୍ରିଡର ଡବ) ସହ ମୁଁ ମୋ ସିକ୍ରେଟ୍ ଶେୟାର କରେ। ସେ ମୋର ବହୁତ କ୍ଲୋଜ୍।
ଡରେ: ମୋ ମା'କୁ ଡରେ।

-ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ବିଭିନ୍ନ ଓ ଫିଟ୍‌ନେସ୍ ସିକ୍ରେଟ୍

ମୁଁ ମୋ ନିଜକୁ କେବେ ବି ସୁନ୍ଦର ବୋଲି ଭାବେନି। ମତେ ଲାଗେ ଆଜି ମୁଁ ଯେଉଁଠି ବି ପହଞ୍ଚିଛି ତାହା କେବଳ ମୋ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ପାଇଁ, ସୁନ୍ଦରତା ପାଇଁ ନୁହେଁ। ଆଉ ଭଗବାନ ମତେ ଯେମିତି ଗଢିଛନ୍ତି ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି। ତେଣୁ ମୁଁ ମୋର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ନେଇ ନ ଥାଏ। ତେବେ ଫିଟ୍ ରହିବା ଲାଗି ସକାଳୁ ଉଠି ଗରମ ପାଣିରେ ମହୁ ମିଶାଇ ପିଏ, ମର୍ଟ୍ଟି ଖାଇ କରେ। ଜିମ୍ ଯାଇ ଫ୍ରେଜ୍ ଲିଫ୍ଟି କରିବାକୁ ମତେ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗେ। ଯୋଗ କରେନା। କାରଣ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ଯୋଗ କରିବାକୁ ମୋର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ। ଏହାଛଡା ବ୍ୟାଡମିଣ୍ଟନ, ବାୟୋଟ ବଲ୍ ଖେଳିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ।

ପିୟାଳୀ

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ । ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାଃ ହାଃ

ଜେଡ୍ ପୁସ୍

ପପୁ ନିର୍ବାଚନରେ ମାତ୍ର ୩ଟି ଭୋଟ ପାଇଥାଏ । ଏହା ଦେଖି ପପୁ ପୋଲିସ୍କୁ: ଆଜ୍ଞା ମତେ ଦୟାକରି ଜେଡ୍ ପୁସ୍ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ପୋଲିସ୍: ଜେଡ୍ ପୁସ୍ ସୁରକ୍ଷା ପୁଣି ତମକୁ ଦିଆଯିବ ? ପାଗଳ ନା କ'ଣ ? ପପୁ: ଦେଖୁଛନ୍ତି ତ ମାତ୍ର ତିନିଜଣ ଭୋଟ ଦେଇଛନ୍ତି । ତା' ଅର୍ଥ ସାରା ସହରରେ ଏଇ ତିନିଜଣକୁ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତେ ମୋର ଶତ୍ରୁ । ମତେ ତ ସୁରକ୍ଷା ମିଳିବା କଥା ନା ।

ମୋଟର ସାଇକେଲ

ପୁଅ ବାପାଙ୍କୁ: ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟେ ମୋଟରସାଇକେଲ କିଣିଦିଅନା । ବାପା: କ'ଣ ମୋଟରସାଇକେଲ ? ଭଗବାନ୍ ତତେ ଦୁଇ ଦୁଇଟା ଗୋଡ଼ କ'ଣ ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି ? ପୁଅ: ଗୋଟେ ଗୋଡ଼ କିଏ ମାରିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୋଡ଼ ଗିରଫ ପକେଇବା ପାଇଁ ।

କମ୍ପୋଜିସନ୍

ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଭିତରେ ଝଗଡ଼ା ହେଲା । ଦିନସାରା ଦୁହେଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ ନାହିଁ । ରାତିରେ ସ୍ତ୍ରୀ: ଦେଖ ଏମିତି ଝଗଡ଼ା ଲାଗି କଥାବାର୍ତ୍ତା ନ ହେବାଟା ମତେ ଜମା ଭଲ ଲାଗୁନି । ତାଲ କମ୍ପୋଜିସନ୍ କରିଦେବା । ସ୍ଵାମୀ: କ'ଣ ମୁଁ କମ୍ପୋଜିସନ୍ କରିବି ? ସ୍ତ୍ରୀ: ନାହିଁ ତିକେ ତମେ କମ୍ପୋଜିସନ୍ କରିବ । ଆଉ ତିକେ ମୁଁ କରିବି । ସ୍ଵାମୀ: ହଉ କ'ଣ କରିବା କୁହ । ସ୍ତ୍ରୀ: ତମେ ମତେ କ୍ଷମା ମାଗିଦିଅ । ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ କ୍ଷମା କରିଦେବି ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହିଁ ମତେଲ ପିରଲ୍ରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୫ ରସୁଲଗଡ଼ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଜଳ, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୭୫୧୦୧୦ ଫୋନ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧ ଫଟୋ ସୌଜନ୍ୟ: କମଲ୍ ଫଟୋଗ୍ରାଫି

ଭୂମାଣରେ ଦେଶପ୍ରୀତିର ଝଲକ

ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦେଶପ୍ରୀତି ସମ୍ପର୍କିତ ଅନେକ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଝଲକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ। ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ଦିବସ ଅବସରରେ କେଉଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିଗଲେ ମନରେ ଦେଶପ୍ରୀତି ଜାଗ୍ରତ ହେବା ସହ ଅନେକ ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିହେବ, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମ: ଗୁଜରାଟର ଅହମଦାବାଦସ୍ଥିତ ସାବରମତୀ ନଦୀତଟରେ ଥିବା ଏହି ଆଶ୍ରମରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ନିଜ ଅନୁଗତ ବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅହିଂସା ଏବଂ ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ। ତା' ସହିତ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଟୀରଶିଳ୍ପ, ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, ଚାଷବାସ ଆଦି ବିଷୟ ଉପରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ। 'ଖଟି ଖାଅ କାଟି ପିନ୍ଧ' ଥିଲା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ବାଣୀ। ସେଥିପାଇଁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏଠାରେ ଚରଖା ସ୍ଥାପନ କରି ସେଥିରେ ନିଜେ ନିଜର ପୋଷାକ ତିଆରି କରି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ରମବାସୀଙ୍କୁ ବି ତାହା ଶିଖାଉଥିଲେ। ତେଣୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଓ ଶିକ୍ଷା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜୀବିତ ହୋଇ ରହିଛି ଓ ରହିଥିବ। ଆଉ ଏହି ସାବରମତୀ ଆଶ୍ରମଟି ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର ଗୁଣଗାନ ବଖାଣୁଥିବ। ତେଣୁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ଆଶ୍ରମକୁ ବୁଲିଯାଇ କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ସାଉଁଟି ପାରିବେ।

ଲାଲକିଲା: ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଦିଲ୍ଲୀ ପରେଡ଼ର ଲୋକପ୍ରିୟତା ଏତେ ରହିଥାଏ ଯେ, ଯାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଦେଶବିଦେଶରୁ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ସୁଅ ଛୁଟିଥାଏ। ଆପଣ ବି ଚାହିଁଲେ ଦିଲ୍ଲୀ ପରେଡ଼ ଦେଖିବା ସହ ନିକଟରେ ଥିବା ଲାଲକିଲାର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ। କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଐତିହାସିକ ଦୁର୍ଗ। ଇତିହାସ ସମକ୍ଷୀୟ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଏହି ଦୁର୍ଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିଛି।

ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍: ନୂଆଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍ ବି ହେଉଛି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସ୍ମାରକ। ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍ ଆଡ଼େ ବୁଲି ଯାଇ ମନରେ ଦେଶପ୍ରୀତି ଜାଗ୍ରତ କରିବା ସହ ଅନେକ ଐତିହାସିକ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ।

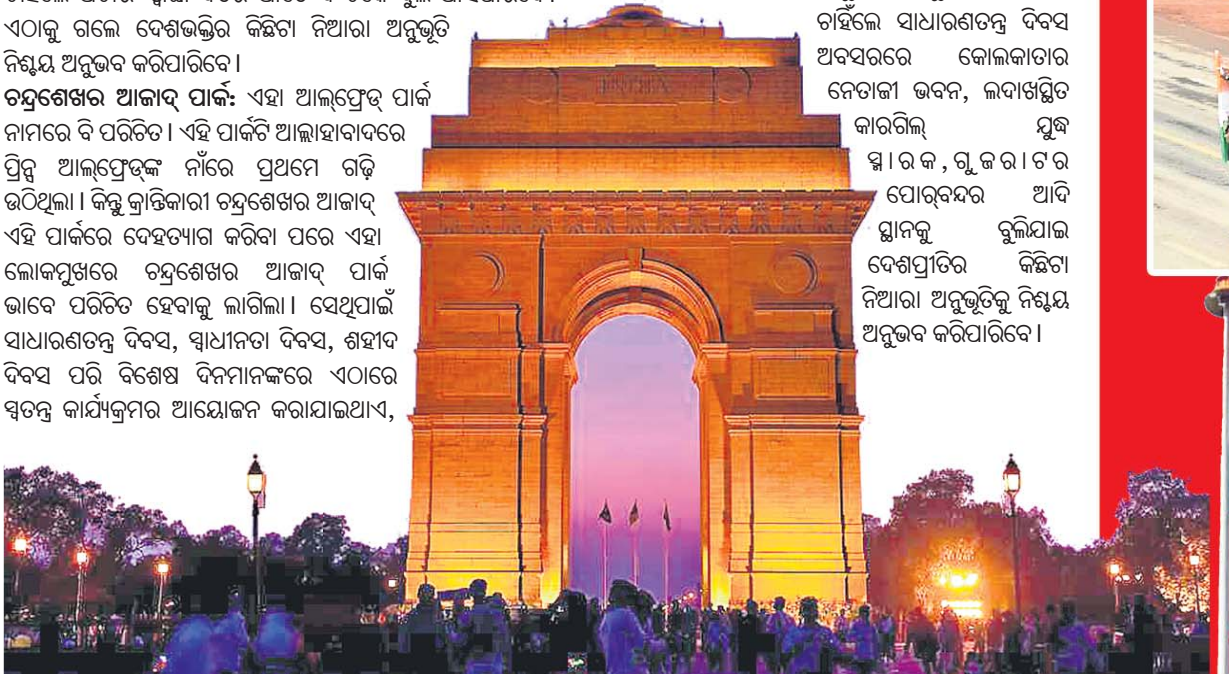
ଅଟାରି-ଓ଼ାଘା ବର୍ଡର: ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଅଟାରି-ଓ଼ାଘା ବର୍ଡର ଆଡ଼େ ବି ଚିକେ ବୁଲି ଆସିପାରିବେ। ଏଠାକୁ ଗଲେ ଦେଶଭକ୍ତିର କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ପାର୍କ: ଏହା ଆଲଫ୍ରେଡ଼ଙ୍କ ପାର୍କ ନାମରେ ବି ପରିଚିତ। ଏହି ପାର୍କଟି ଆଲ୍ଲାହାବାଦରେ ପ୍ରିନ୍ସ ଆଲଫ୍ରେଡ଼ଙ୍କ ନାଁରେ ପ୍ରଥମେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିଲା। କିନ୍ତୁ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ଏହି ପାର୍କରେ ଦେହତ୍ୟାଗ କରିବା ପରେ ଏହା ଲୋକମୁଖରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଆଜାଦ ପାର୍କ ଭାବେ ପରିଚିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା। ସେଥିପାଇଁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ, ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିବସ, ଶହୀଦ ଦିବସ ପରି ବିଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏଠାରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ,

ଯାହା ଦର୍ଶକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ।
ଅଗଷ୍ଟକ୍ରାନ୍ତି ମୈଦାନ: ୧୯୪୨ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ୮ ତାରିଖରେ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ପୂର୍ଣ୍ଣଚଣ୍ଡିତ ଏକ ମୈଦାନ ବା ପଡ଼ିଆରେ ସାର୍ବଜନିନ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଭାରତଛାଡ଼ି ଆନ୍ଦୋଳନର ନାରାବାଜି ଦେଇଥିଲେ। ଯେଉଁ ପଡ଼ିଆରୁ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଏହି ଅଭିଯାନର ମୂଳଦୁଆ ପକାଇଥିଲେ, ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଗଷ୍ଟକ୍ରାନ୍ତି ମୈଦାନ ନାଁରେ ଜଣାଶୁଣା। ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଗୋଓଲିୟା ଟ୍ୟାଙ୍କ ମୈଦାନ ଭାବେ ଜଣାଯାଉଥିଲା। ତେବେ ସେ ଯାହା ବି ହେଉ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ମରଣୀୟ ଦିବସରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ଯାଇ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରୁଟିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ସୁଯୋଗ ନେଇପାରିବେ।

ଚମ୍ପାରଣ: ଏହା ବିହାରସ୍ଥିତ ଏକ ଐତିହାସିକ ସ୍ଥଳ, ଯାହା ଏବେ ପୂର୍ବ ଚମ୍ପାରଣ ଓ ପଶ୍ଚିମ ଚମ୍ପାରଣ ନାମରେ ବୁଲି ଉଠି ଲିଳା ହୋଇଯାଇଛି। ଇତିହାସ ଅନୁଯାୟୀ, ବିଦେଶରୁ ଫେରିବା ପରେ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଇଂରେଜଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଜର ପ୍ରଥମ ଅହିଂସା ଆନ୍ଦୋଳନ ଏହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏହାକୁ ଆମେ ଭାରତର ଏକ କୃଷକ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ କହିପାରିବା, ଯାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସ୍ୱୟଂ ବାପୁ ହିଁ କରିଥିଲେ। ଚମ୍ପାରଣର ଇତିହାସ ଏତେସବୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଘଟଣାବଳୀକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସାଇତି ରଖୁଥିବାରୁ ଏହି ସ୍ଥାନଟିର ମହତ୍ୱ ସବୁବେଳେ ରହିଆସିଛି। ତେଣୁ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଲିଯାଇ ଅନେକ ଅନୁଭୂତି ହାସଲ କରିପାରିବେ।

କେବଳ ଏହିସବୁ ସ୍ଥାନ ନୁହେଁ, ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ କୋଲକାତାର ନେତାଜୀ ଭବନ, ଲଦାଖସ୍ଥିତ କାରଗିଲ୍ ମୁକ୍ତ ସ୍ମାରକ, ଗୁଜରାଟର ପୋରବନ୍ଦର ଆଦି ସ୍ଥାନକୁ ବୁଲିଯାଇ ଦେଶପ୍ରୀତିର କିଛିଟା ନିଆରା ଅନୁଭୂତିକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅନୁଭବ କରିପାରିବେ।

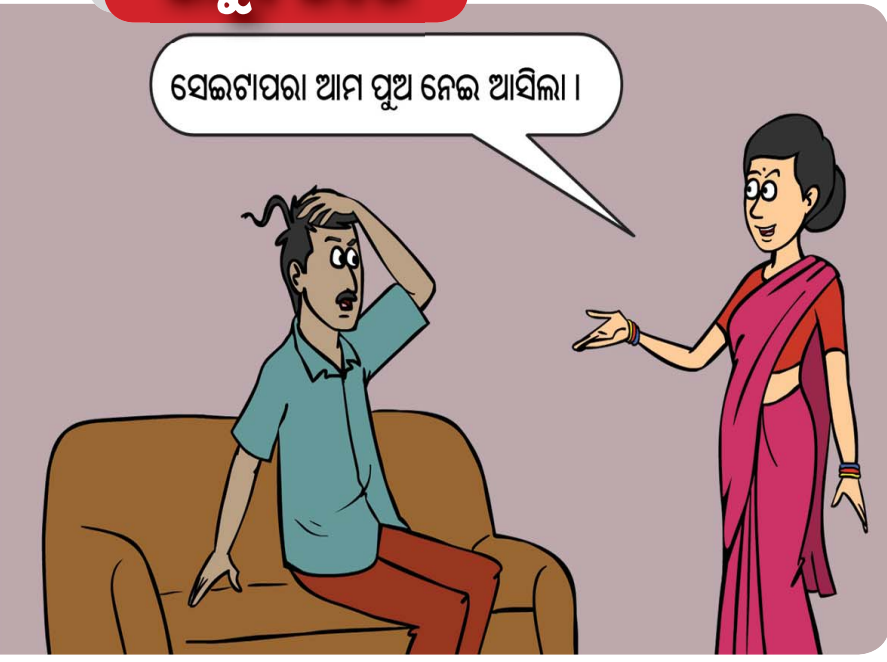

ପରୀ ଭଳି କେଶ

ସବୁ ଝିଅଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଥାଏ ତାଙ୍କ କେଶ ସୁନ୍ଦର, ଲମ୍ବା ଓ ରେଶମା ହେଉ। ଏମିତିକି କାହାଣୀର ସୁନ୍ଦରୀ ରାଜ କୁମାରୀ ଓ ପରାକ ପରି ସୁନ୍ଦର ଘନ ଲମ୍ବା କେଶର ସ୍ୱପ୍ନ ବି ଅନେକେ ଦେଖନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିପାରେନା। ତେବେ ୟୁକ୍ରେନ୍ର ଏଲୋନା କ୍ରେବସେଙ୍କୋ ନାମ୍ନୀ ଯୁବତୀଙ୍କ କେଶ କୌଣସି ପରୀଠାରୁ କମ ନୁହେଁ। ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ସେ କୌଣସି ପରାକଥାରୁ ବାହାରି ଆସିଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ କେଶର ଲମ୍ବା ଜଣେ ସାଧାରଣ ମଣିଷଠାରୁ ଅଧିକ। କାରଣ ତାଙ୍କ କେଶର ଲମ୍ବ ହେଉଛି ୬.୫ ଫୁଟ୍। ସେଇ କେଶରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ପୂରା ଶରୀର ଘୋଡ଼େଇ ହେଇଯାଏ। ତାଙ୍କ କେଶ ରେଶମା ଓ ସୁନେଲି। ତେଣୁ ଡିଜିଟାଲ ରାଜକୁମାରୀ ପରି ସେ ଲାଗନ୍ତି। ୩୫ ବର୍ଷୀୟା ଏଲୋନା ୟୁକ୍ରେନ, ଓଡ଼ିଶାରେ ରୁହନ୍ତି। ପେସାରେ ସେ ଜଣେ ବିଜନେସ୍ ଓମେନ୍। ଏଲୋନା କହନ୍ତି, ଥରେ ମୋ ମା' ମତେ କହିଥିଲେ ଝିଅମାନେ ନିଜ କେଶ କାଟିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଲମ୍ବା କେଶ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା କଥା। ଏଇ କଥା ମୋ ମନରେ ଘର କରିଯାଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମତେ ବୟସ ମାତ୍ର ୫ ବର୍ଷ। ଆଉ ସେବେଠାରୁ ହିଁ କେଶ କାଟିବି ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି।' ଯା ମଧ୍ୟରେ ୩୦ ବର୍ଷ ହୋଇଗଲାଣି ଏଲୋନା କେଶ କାଟି ନାହାନ୍ତି। କେବେ କେବେ ସେ କେଶ ଟ୍ରମ୍ କରି ସାଇଜ୍ କରିଦିଅନ୍ତି। କାରଣ ଟ୍ରମ୍ କଲେ କେଶ ଭଲଭାବେ ବଢ଼ିଥାଏ। ସେ ସପ୍ଲାହକୁ ଥରେ କେଶ ଧୁଅନ୍ତି। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ୩୦ ମିନିଟ୍ ସମୟ ଲାଗିଯାଏ। କେଶ ଓଦା ଥିବା ସମୟରେ ତ ସେ କେବେ ବି କେଶକୁ କୁଣ୍ଡାନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା କେଶ ଅଧିକ ଉତ୍ତୁଡ଼ିଥାଏ। ଏବେ ତାଙ୍କ ୬ କ ଶ ନିଜ ଉଚ୍ଚତାଠାରୁ ଅଧିକ ଲମ୍ବା। ଆଉ ସେ ନିଜ କେଶକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ନର

—ଶ୍ରୀମାନ ସର୍ବଗିଳା

ଶୋକ ପାଳନ

ମୋ ପ୍ରିୟ ପିଲାଦିନ ସାଙ୍ଗ ବେନୁଆର ବାପା ମରିଯିବା ଭଳି ଦୁଃଖ କଥା ପ୍ରଥମେ ଫୋନ୍‌ରେ, ଫେସ୍‌ବୁକ୍‌ରୁ ଓ ପରେ ଖବରକାଗଜରୁ ପଢ଼ି ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲି। ଖବର ସହ ଫଟ ଛପାହୋଇ ଲେଖାଥିଲା “ଆମ ପିତା ଆମକୁ ଗଭୀର ଶୋକ ସାଗରରେ ଭସାଇ, ଗଲା ଶନିବାର ଦିନ ସକାଳ ସାଠୁଟାରେ ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରିଛନ୍ତି, ଆପଣମାନେ ଆମ ଶୋକସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାରକୁ ସାହୁନା ଦେବା ସହ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ।” ତହିଁ ଚଟାପଟ ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆରେ ବନ୍ଧୁଗଣ ଏଇ ଗଭୀର ଶୋକ ସାଗରେ ଭାସୁଥିବା ପରିବାର ପ୍ରତି ଅଶ୍ରୁଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେବା ଦେଖି ମୋର ବି ମନ ଅଥୟ ହେଲା। ଶତାଧିକ ବ୍ୟକ୍ତି ଇଂଲିଣ୍ଡରେ ରିପ୍ ଲେଖିବାକୁ ମୁଁ ବି ସେଇଭଳି ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଲେ ହେଁ, ମନ ବୁଝିଲା ନାହିଁ। ଏଇ ଶୋକାକ୍ରମ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କର ଧାରଧାର ଲୁହକୁ ପୋଛିବା ପାଇଁ, ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁ ସାଙ୍ଗଙ୍କୁ ସାହୁନା ଦେବା ଆଶାରେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଧାଇଁଲି। ସାଙ୍ଗରେ ଘରୁ ଯୋଡ଼ାଏ ରୁମ୍‌ଫା ଚଉଲିଆ ନେଇଥିଲି। ଲୁହରେ ଗୋଟାଏ ଭିଜିଗଲେ, ଆରୁଟା କାମ ଚଳେଇଦେବ ଭାବି। କ’ଣ କହିବି କି ପ୍ରକାର ସାହୁନା ଶବ୍ଦ ଶୁଣେଇବି ଭାବିଭାବି ପହଞ୍ଚିଲି। ହେଲେ ଇଏ କ’ଣ ? ବାପା ମରିବାର ମାତ୍ର ଯୋଡ଼ାଏ ଦିନ ହେଇଛି, ଅଥଚ ଏତେ ବେଶି ଶୋକ ସାଗର ଶୁଖି, ପରିବାରରେ ହସ ମୋତି କେମିତି ବସୁଛି ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲି। ଅଥଥାରେ ଦି’ଦି’ଟା ରୁମ୍‌ଫା ଚଉଲିଆ ଲୁହ ପୋଛିବାକୁ ଆଣିବା ବୋକାମିକୁ ମୋର ଧିକ୍କାର କରୁଥିଲା। ବନ୍ଧୁଙ୍କର ମୋତେ ଦେଖି ଆଗମନ ଓ ସସ୍ୱାକ ସ୍ୱାଗତ, ହସହସ ମୁଖ ମଣ୍ଡଳର କାରଣ ହୁଏତ ଏଇୟା ହୋଇପାରେ, ଗଲା ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଧରି ବେନୁଆ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଜାଗା ଘର କିଣିବା ପାଇଁ ବାପାଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରୁଥିଲା, ଗାଁ ଘର ଜମି ବିକ୍ରି କରିଦେବାକୁ। ଅବୁଝା ଅରାଜି ପିତାଙ୍କ ଦେହାନ୍ତରେ ସେ ଅସୁବିଧା ଦୂରେଇ ଯାଇଥିବାର ପରିସ୍ଥିତି ବୋଧେ ଏଇ ଶୋକ ସାଗର ଭିତରୁ ମୋତି ସାଉଁଟା ପରି ମୋର ମନେହେଲା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେ ପିତୃ ବିୟୋଗରେ ଗଭୀର ଶୋକ ସାଗରରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାସୁଥିଲେ, ତା’ର ପ୍ରମାଣ ଏଇ ଖବରକାଗଜ।

ମୋର ପିତୃଗଣ ଶୁଖି ପଡ଼ିଲା। ହେଲେ ଘରେ ପହଞ୍ଚି କେମିତି କାମ ହେଲା ବୋଲି ପଚା କି ସବୁ ସତ କହି ଗୁଡ଼ାଏ ଗାଳି ଖାଇଲି। ଅଥଥାରେ ଏତେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଶୁଣିଲି, ତା’ ମୁଣ୍ଡ ବି ଠିକ୍।

ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ା ପହଞ୍ଚି କହିଲେ, “ବୁଝିଲ କି ଭାଇନା, ଇଏ ଲୋକ ଏଡ଼େ ବୋକା ! ଆରେ ତମର ତ ତିନି ଭାଇ। ଶବ ସଂସ୍କାରଠାରୁ ସବୁଦିନ ବ୍ରାହ୍ମଣିଆ କ୍ରିୟାକର୍ମ ଖୁଆପିଆ, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, ତୁଠୁଲୁଟା, ମହାପ୍ରସାଦ ସେବାଠାରୁ ବାରଦିନ ଭୋଜି, ଚଉଦ ଦିନ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଯାଏ ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହବ, ମତେ ଜଳଜଳ ଦିଶୁଛି। ତମେ କିଆଁ ମରିବ ? ଆମେ ବଡ଼ ପୁଅ ବୋହୂ ବୋଲି ମୁହଁରେ ନିଆଁ ଦେଇ କ୍ରିୟା ଧରିଛୁ ତା ବୋଲି କ’ଣ ସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ମରିବୁ ? ମୁଁ ପଚାରୁ ପଚାରୁ ପଚାରିଦେଲି

ପୋଡ଼ିଲୁ। କେମିତି ଏସବୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ, କେମିତି କାମ ହେବ ବୋଲି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କର ସବୁ ଟଙ୍କା ଆଲମିନା ଦରାଣ୍ଡି କିଛି ନ ପାଇବାରୁ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହେଲୁ ସବୁ ଟଙ୍କା ଝିଅ ଘରେ ପୁରେଇ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି। ଫଟା ପାହୁଲାଏ ମିଳିଲାମି। ମୋ ଜାଣିବାରେ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଏଲଆଇସି ଟଙ୍କା ଉଠେଇଥିଲେ। ଫିକ୍ସ ଡିପୋଜିଟ୍, ସେଭିଂ ଡିପୋଜିଟ୍, ବ୍ୟାଙ୍କ ପାଶ୍ଟ୍‌ବୁକ୍ ବି ମିଳିଲାମି। ସେତେବେଳକୁ ଖାଲି ଗାଡ଼ି ଭଡ଼ାରେ ଚାରି ଓ ଛ’ ହଜାରେ ମିଶେଇ ହାତରୁ ଦଶହଜାର ଖର୍ଚ୍ଚ ସରିଲାଣି। ପୁଣି ସଂସ୍କାରଠୁ ଦଶାହ କ୍ରିୟା ଯାଏ କେତେ ଖର୍ଚ୍ଚ। ତୁ ତ ଜାଣୁ। ମୁଁ ବୁଦ୍ଧିକରି ହରିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଜନାରେ ମାଗଣାରେ କାମ ସାରିଦେବି ଭାବି ଟିକଟ କାଟୁଛି ସେତିକି ବେଳକୁ ସେ ଅଲକ୍ଷଣା ସଦାନା ମୋ ପାଖରେ ଆସି କହୁଛି, ‘ହଇଏ ଭାଇନା ! ଆପଣ କ’ଣ ଗରିବ ? ଆପଣ ପରା ମାସକୁ ସାଠିଏ ଆଉ ଭାଉଜ ଚାଲିଗି ହଜାର ପାଉଛନ୍ତି। ଭାଇରେ ଲାଜରେ ମୁହଁ ଜଳିଗଲା। ପଲେଇ ଆସି ପୁଣି ହାତରୁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଦି’କୁଇଁଖାଲ କାଠ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଣି ଭାରୁଥିଲି ଯା’ହଉ ଏଇଠି

— ତେବେ କ୍ରିୟାକର୍ମ କେମିତି ଚାଲିଛି ? ଉତ୍ତରରେ ଭାଉଜ କହିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଉ ଦି’ଭାଇ— ଜଣେ ଦିଲ୍ଲୀରୁ ଆଉ ଜଣେ ବାଙ୍ଗାଲୋରରୁ ଆସନ୍ତୁ। ଶବ ସଂସ୍କାର ଖର୍ଚ୍ଚର ତାଙ୍କ ଭାଗ ଦେଲାପରେ ବାକି କ୍ରିୟାକର୍ମ ହିସାବରେ ହେବ। ସେ ଯାଏ ଅନେଇଛୁ। ମତେ ଦେଖେଇ ସେ ବେନୁଆକୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଗୋଟେ ଉପାୟ କହୁଛି କରିବି। “ଏଇ ସାଙ୍ଗଠାରୁ ଲକ୍ଷେ ବାରହଜାରେ ଟଙ୍କା ହାତଉଦ୍ଧାରି ଆଣି କାମ କରିଛୁ କହିବି। ବନ୍ଧୁ ପଢ଼ା ମତେ କହିଲେ ଭାଇନା ! ତମକୁ ଯଦି ସେମାନେ ପଚାରିବେ, ତେମେ ଏତିକି ମିଛ ସାଙ୍ଗ ପାଇଁ କହିବି।” ପୁଣି ଦି’ଅର ମୋ ଦୁଃଖୁ ସାହୁନା ଶବ୍ଦ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା ରିପ୍ ରିପ୍। ପୁଣି ହଲେଇ ହଁ କରି ଫେରିଲା ବେଳେ ଭାସୁଥିଲି, ଏବେ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଶୋକରେ ଲୁହ ପୋଛିବାକୁ ରୁମ୍‌ଫା ଚଉଲିଆ ଦୁହଁ, ଡାହା ମିଛରୁ ଲକ୍ଷାଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ, ଆଉ ଇଂରାଜିଆ ରିପ୍ ଗଣ୍ଡେ ବହୁତ ଜରୁରୀ ଦର୍ଦ୍ଦାର।

—ମଙ୍ଗରାଜପୁର, ବୀରହରେକୃଷ୍ଣପୁର, ପୁରୀ, ମୋ : ୭୦୦୧୧୮୮୮୪୭

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

ନିଃଶବ୍ଦ ବଂଶୀସ୍ୱର

ଲେଖକ—ପ୍ରଫେସର ଅରୁଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ପ୍ରକାଶକ—ରାଜ ଇଗଲ ବୁକ୍ସ, ୟୁଏସ୍ଏ
ମୂଲ୍ୟ—୧୮୦ ଟଙ୍କା

ନିଃଶବ୍ଦ ବଂଶୀସ୍ୱର ପ୍ରଫେସର ଅରୁଣ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁଙ୍କ କବିତା ସଂକଳନ। ଏଥିରେ ୪୬ଟି କବିତା ସ୍ଥାନ ପାଇଛି। ପ୍ରଥମ କବିତାର ଶୀର୍ଷକ ନିଃଶବ୍ଦ ବଂଶୀସ୍ୱର। ଏଥିରେ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି। କୃଷ୍ଣଙ୍କର ପ୍ରିୟ ରାଧା ଆଉ ବଂଶୀ। ତାଙ୍କର ସୁମଧୁର ବଂଶୀସ୍ୱର ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମର ସେତୁ। କବିତାରେ ପ୍ରଫେସର ସାହୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ତାଙ୍କ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି। ସେ ବଂଶୀସ୍ୱରର ପ୍ରକାଶନ/ବିଚ୍ଛାରଣ ହୋଇଯାଏ ସାରା ବୃନ୍ଦାବନ/ମୋହାବିଷ୍ଣୁ ଗୋପାଳନା ଗଣ/ଆପେ ଆପେ ଦୌଡ଼ିବି ଯମୁନା କୂଳକୁ। ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବଂଶୀ ବାଜିଲେ ସାରା ବୃନ୍ଦାବନ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେବା କଥା କବି ତାଙ୍କ କବିତାରେ ଚିତ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି। ସେହିଭଳି ଦ୍ୱିତୀୟ କବିତାଟି ହେଉଛି, ଦ୍ୱିତୀୟ ଈଶ୍ୱର। ବନସ୍ପତି ବୃକ୍ଷଲତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଈଶ୍ୱର ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ଆକାରରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି। ତୃତୀୟ କବିତା ‘ଅବଶୋଷ’। ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଭିପ୍ରେତ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନୋଟି କବିତାରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି। କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ମଣିଷ ଜୀବନର ଅବସୋସ, ଅସହାୟତା, ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷା, ଯନ୍ତ୍ରଣା, ନୈରାଶ୍ୟ, ସୁଖ ଦୁଃଖ ତଥା ଜୀବନର ଅପରାହ୍ଣରେ ଆସନ୍ ମୃତ୍ୟୁରେ ତରଳି ଯାଉଥିବା ସମୟ ଉପରେ ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି। ଆଶା ପୂସ୍ତକଟି ପାଠକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ।

ବିକ୍ରମ ଦେବ ବର୍ମା

ଲେଖକ—ଡ. ବାସନ୍ତୀ ମହାନ୍ତି
ପ୍ରକାଶକ—ଡିଏ ବୁକ୍‌ସ୍, କଟକ, ମୂଲ୍ୟ—୭୦ ଟଙ୍କା

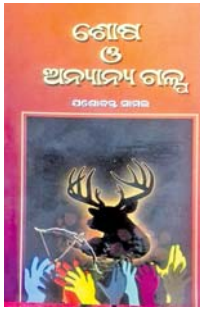
ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳର ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଜାଗ୍ରତ ପ୍ରହରୀ ବିକ୍ରମ ଦେବ ବର୍ମା ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଡ.ବାସନ୍ତୀ ମହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ୫ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି। ରାଜା ବିକ୍ରମ ଦେବ ବର୍ମା କିଭଳି ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଚମତ୍କାର ଭାବେ ଲେଖିକା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ଉପାନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ହିନ୍ଦୀ, ବଙ୍ଗଳା ଓ ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା କବଳିତ । ଓଡ଼ିଶାର ଏକତ୍ରୀକରଣର ଅବ୍ୟବହୃତ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ଆମ ପାଇଁ ଏକ ଆହ୍ୱାନ ଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଓ ରାଧାନାଥ ରାୟ, ସମ୍ବଲପୁରରୁ ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର ଯେପରି ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀକୁ ଅସ୍ତ୍ର ଭାବେ ଚାଳନା କରିଥିଲେ, ଆଦିବାସୀ ଅଧିବୃତ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ରାଜା ବିକ୍ରମଦେବ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉଦ୍ୟମରେ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚାଇ ରଖୁଥିଲେ । ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଶାସକ ଭାବେ ସେ ସର୍ବଜନ ବିବିତ ନ ଥିଲେ, ଓଡ଼ିଆ ସାରସ୍ୱତ ଭଣ୍ଡାରକୁ ତାଙ୍କ ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ। ପୁସ୍ତକଟିରେ ଚମତ୍କାର ଭାବେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି। ଲେଖିକା ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଗପଗୁଡ଼ିକ ପାଠକଙ୍କୁ ଯେମିତି ଆକ୍ରାମିତ କରେ ସ୍ତମ୍ଭଗୁଡ଼ିକ ସେହିଭଳି ଚିନ୍ତା ଉଦ୍ରେକକାରୀ । ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ପରି ଏ ପୁସ୍ତକ ପାଠକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ।

ଶୋଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ

ଲେଖକ—ଡ. ଯଶୋବନ୍ତ ସାମଲ
ପ୍ରକାଶକ—ବିଦ୍ୟାପୁରୀ, କଟକ, ମୂଲ୍ୟ—୧୧୦ ଟଙ୍କା

ଶୋଷ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଳ୍ପ ପୁସ୍ତକର ଲେଖକ ଡ. ଯଶୋବନ୍ତ ସାମଲ । ଏଥିରେ ୧୬ଟି ଗଳ୍ପ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି। ପ୍ରଥମ ଗପ ଶୋଷ ଅନୁସାରେ ନାମକରଣ କରାଯାଇଛି । ତୁମେ ଏ ମନୁତନ୍ତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ ସନାଭାଇ ? —ଆରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅବିଶ୍ୱାସର କଥା ନୁହେଁ, ଏଇଟା ଭାବ ଅଭାବର କଥା । ତୁ ଅଧିକ ପଢ଼ିଛୁ କିନ୍ତୁ ତୋ ସଂସାର ଜ୍ଞାନ କମ୍ । ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜାଣିବୁ । ଅଭାବତା ତଳେ ଯେତିକି ନାହିଁ, ଉପରେ ଅଛି ତା’ ଅଧିକ । ଯାହାର ଯେତେ ଅଧିକ ଧନ, ମାନ, କ୍ଷମତା ତା’ର ଶୋଷ ସେତେ ବଡ଼, କାଜାଳପଣ ସେତେ ବେଶି । ଏ ଯେଉଁ ପରିଭାଷା ତାହା ବଡ଼ ଚମତ୍କାର । ଏହାର ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନ ଅଙ୍ଗେ ନିଭାଉଥିବା ଓ ଅନୁଭବ କରୁଥିବାର ଚିତ୍ର। ସେହିପରି ଶୋଷ ଗପକୁ ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଇ ପାରେ । ରାଧାକାନ୍ତବାବୁ ଅଲିଆତବା ନେବାକୁ କିଭଳି ନନ୍ଦୁକୁ ତାଗିବ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ପିଲାଟି ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ କହୁଛି, ମୋ ବାପା ପରା ଆପଣଙ୍କ ବଜାଳରେ ୫ବର୍ଷ ମାଳୀ କାମ କରୁଥିଲେ । ସେ ଭାବିଥିଲେ ବାବୁ କେଉଁଠି ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଜୀବନ ଗଲା କିନ୍ତୁ ଆପଣ ରଖିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଲେଖକ ସାମଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିଖିତ ଏଭଳି ଅନେକ ଗପ ଏଥିରେ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ସରଳ ବର୍ଣ୍ଣନା ଶୈଳୀ ଗଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିଛି । ପୁସ୍ତକଟି ଯଶୋବନ୍ତ ଅନୁରାଗୀ ପାଠକଙ୍କ ଲାଗି ନିଶ୍ଚୟ ବକ୍ଷଳଗ୍ନୀ ହେବ ।

ବ୍ୟାଙ୍କ
ସେଭ୍

ପୁର୍ବର ପାଉଁଶରେ ଗହଣା

ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ହରାଇବାର ଦୁଃଖ ସବୁ ଦୁଃଖଠାରୁ ଅଧିକ। ଆଉ ଏହି ଦୁଃଖ ସେତେବେଳେ ବଢ଼ିଯାଏ ଯେବେ ସେହି ପ୍ରିୟ ମଣିଷଟିର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ଥାଏ, ହେଲେ ସେ ପାଖରେ ନ ଥାନ୍ତି । ଏମିତିକି କୌଣସି ଖାସ୍ ଅବସରରେ ବି ସେଇ ମଣିଷଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତି ହୃଦୟକୁ ବିଚାରି ପକାଏ। ଏହି ଅଭାବ ଓ ଶୂନ୍ୟତାକୁ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମହିଳା ଜୁଏଲାରୀ ଡିଜାଇନର୍ ଏକ ଅଜବ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରୟାସ କେବଳ ଖାସ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବେଶ୍ ଭାବପ୍ରବଣକାରୀ ମଧ୍ୟ। ଏହି ଜୁଏଲାରୀ ଡିଜାଇନର୍‌ଙ୍କ ନାମ ହେଉଛି ମେଗ୍। ସେ 'ଟ୍ରି ଅଫ୍ ହୋପ୍' ନାମକ ଏକ ଜୁଏଲାରୀ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଛନ୍ତି। ମେଗ୍ କହନ୍ତି, 'ଲୋକେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ମଣିଷଙ୍କୁ ଖାସ୍ ଅବସରରେ ବହୁତ ମନେ ପକାନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଚାହାନ୍ତି। ତେଣୁ ମୁଁ ଦୁନିଆ ଛାଡ଼ି ଚାଲି ଯାଇଥିବା ପ୍ରିୟ ମଣିଷଙ୍କ ପାଉଁଶରେ ଗହଣା ତିଆରି କରିବାକୁ ଭାବିଲି। ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ସେଇ ପ୍ରିୟ ମଣିଷଟି ସବୁବେଳେ ପାଖେ ପାଖେ ଥିବା ପରି ଅନୁଭୂତ ହେବ।' ମେଗ୍ ପ୍ରଥମେ ପାଉଁଶରେ ନିଜ ରଙ୍ଗର ତାଳି ମିଶାନ୍ତି। ଏହାପରେ ସେଥିରେ ସେ ରେଜିନ୍ ମିଶାଇ ତାକୁ ପଥରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରନ୍ତି। ପରେ ଏହି ପଥରରେ ସେ ପୁଦି, ନେକଲେସ୍, ଏମିତିକି ଛୋଟ ଛୋଟ ମୂର୍ତ୍ତି ତିଆରି କରନ୍ତି। ଏହି ଅଳଙ୍କାର ଦେଖିବାକୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷକ ଓ ଅନ୍ୟ ଅଳଙ୍କାର ପରି ହିଁ ଲାଗେ। ଏବେ ମେଗ୍‌ଙ୍କ ଗ୍ରାହକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି।

ସେଲି ପ୍ୟୁଜିଲ୍ସ୍

ଆଜିକାଲି ସମସ୍ତେ ସେଲି ମାୟାରେ ବାନ୍ଧା। କେଉଁଠି ଏକ ଭଲ ସୁନ୍ଦର ଜାଗା ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ସେଲି ପର୍ବ। ଏହାକୁ ନଜରରେ ରଖି ସଂଯୁକ୍ତ ଆରବ ଏମିରେଟ୍‌ରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ସେଲି ପ୍ୟୁଜିଲ୍ସ୍। ସାମାଜିକ ନିର୍ବାହୀଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଓ କିଛି ସ୍ମରଣୀୟ ଫଟୋ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ପାଇଁ 'ଦ ସେଲି କିଙ୍ଗଡମ୍' ନାମକ ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟ ଗଠିତ କରାଯାଇଛି। ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଥିମ୍‌ରେ ସାଜସଜ୍ଜା ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଆକର୍ଷକ ଲାଇଟ୍ ଥିବା ୧୫ଟି କୋଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଜବ ଗଜବ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ରହିଛି। ଏହାର ସଂସ୍ଥାପକ ରାମିୟା ନଫା କହନ୍ତି, 'ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସେଲି ପ୍ରେମୀଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବା ଓ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ଆକାଉଣ୍ଟ ପାଇଁ କିଛି ସୁନ୍ଦର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସେଲି ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ଫ୍ୟାନ ଫଲୋୟରଙ୍କୁ ଶୋଭାର କରିବା। ଏଠାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଲାଗି ଫଟୋଗ୍ରାଫର ବୁକ୍ କରିବାର ବିକଳ୍ପ ବି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି।'

ବ୍ରିଗେଡିୟର୍ ପେଙ୍କୁଇନ୍

ସେନାରେ କେବଳ ମଣିଷ ନୁହନ୍ତି ପ୍ରାଣୀମାନେ ବି ସାମିଲ ହୋଇପାରିବେ। ଏକଥାକୁ ଅନେକେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନ ଥିବେ। କିନ୍ତୁ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ୨୦୧୬ରେ ଏକ ପ୍ରାଣୀକୁ କେବଳ ଯେ ସେନାର ଅଂଶ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ

ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପଦବୀ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ତାସହ ତାକୁ ଗାର୍ଡ ଅଫ ଅନର୍ ବି ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଏହା ହେଉଛି ଷ୍ଟରଲିଣ୍ଡର ରାଜଧାନୀ ଏଡିନ୍ବର୍ଗ ଚିଡିଆଖାନାର ଏକ ପେଙ୍କୁଇନ୍‌ର କଥା। 'ସର୍ ନିଲ୍ସ ଓଲାଭ' ନାମକ ଏହି ପେଙ୍କୁଇନ୍‌କୁ ବ୍ରିଗେଡିୟର୍ ପଦବୀ ମିଳିଥିଲା। ଆଉ ୫୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସୈନିକ ତାକୁ ଗାର୍ଡ ଅଫ ଅନର୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ଜଣେ ସେନାଧିକାରୀ ସାଲ୍ୟର୍ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ। ଆଉ ନିଲ୍ସକୁ କିଙ୍ଗସ୍ ଅଫ ନରୱେ ଗାର୍ଡ ବିଭାଗର ପୃଷ୍ଠା ସଦସ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା। ତେଣୁ ସେ 'ବ୍ରିଗେଡିୟର୍ ସର୍ ନିଲ୍ସ ଓଲାଭ' ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲା। ଏହି ସମାରୋହରେ ନିଲ୍ସ ଏକ ପେଙ୍କୁଇନ୍ ନୁହେଁ ବରଂ ସେନାର ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା ପରି ଲାଗୁଥିଲା। ଆଉ ସେ ବୀର ଠାଣିରେ ଚାଲୁଥିଲା। କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ସେଠାରେ ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିରାକ୍ଷଣ ବି କରିଥିଲା। ସମାରୋହର ଆୟୋଜକଙ୍କ କହିବାନୁସାରେ ଷ୍ଟରଲିଣ୍ଡ ଓ ନରୱେ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କର ଏହା ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ଥିଲା।